

Medicina mai presus de toate

Giorgio Mambretti

**Despre Noua Medicina Germanica
descoperita de Dr. Hamer**

Nota redactorului acestui pdf: aceasta carte este foarte superficial scrisa si mult prea mica pentru a realiza adevarul si insemnatatea lucrurilor care stau la baza Noii medicini germanice si care este prima medicina cu adevarat stiintifica care poate explica nu numai cauzele adevarate la toate bolile, ci chiar poate preciza modul lor de dezvoltare si durata lor. De aceea recomand oricarui cititor dornic de cunoastere si de adevar sa ia aceasta carte doar ca pe o mica si superficiala introducere in Noua medicina si nici sa nu se limiteze la aceasta carte, caci Noua medicina germanica este cu mult mai vasta, mai serioasa si mai complexa decat reiese din aceasta cartutie. Aceasta cartutie este o carte buna de citit pentru incepatori dar cine se limiteaza numai la aceasta carte poate fi indus in eroare despre Noua medicina germanica. Este o carte scrisa de un italian si nu de un german si de aici si superficialitatea si aparenta usurinta care nu trebuie confundata cu Noua medicina. Va recomand sa cititi originalele scrise de Dr. Hamer, medicul german care a descoperit aceasta medicina.

Continutul acestui pdf a fost extras din pdf-ul care se gaseste pe www.scrib.doc si reformatat astfel incat sa poate fi tiparit la imprimanta pe hartie A4, lucru imposibil din pdf-ul original.

Acest pdf poate fi tiparit deci pe hartie A4 (recomandat pe pagina dubla) la orice imprimanta.

Inhaltsverzeichnis

PREFATA.....	4	Insulele pancreasului	27
CAPITOLUL 1.....	4	Magarul si morarul.....	27
CAPITOLUL II.....	6	APARATUL URINAR.....	28
PRIMA LEGE: LEGEA DE BRONZ A CANCERULUI.....	6	Rinichii.....	28
A DOUA LEGE: CELE DOUA ETAPE ALE BOLII " NU EXISTA NIMIC FARA OPUSUL SAU ".....	8	Rinichii: tuburile colectoare.....	28
A TREIA LEGE: SISTEMUL ONTOGENETIC AL TUMORILOR SI BOLILOR ECHIVALETE "DINCOLO DE COMPLEXITATE, TOTUL ESTE SIMPLU.".....	10	Pestele scos din apa.....	28
A doua etapa a evolutiei.	11	Vezi ca.....	29
A treia etapa a evolutiei	11	SISTEMUL GLANDULAR.....	29
A PATRA LEGE: SISTEMUL ONTOGENETIC AL MICROBI-LOR.....	12	Partea corticala a suprarenalelor.....	29
A CINCEA LEGE: "LEGEA CHINTESENTEI"	14	Oaia ratacita.....	29
PARTEA A DOUA CAPITOLUL 1.....	16	Hipofiza.....	29
Corpul si conflictele sale	16	Tiroida.....	30
PIELEA.....	16	A TREIA PARTE CAPITOLUL I.....	30
Iepurasul abandonat.....	17	CONFLICTUL PROVOCAT DE DIAGNOSTIC SI META-STAZE.....	30
TESUT ADIPOS, MUSCHI, TENDOANE SI OASE.....	17	Chimioterapie.....	31
Tesut adipos.....	17	Sida.....	31
Muschii netezi si striati	17	BOLILE PARALIZANTE.....	31
Tendoane.....	17	Boala lui Parkinson.....	32
Oasele.....	18	Scleroza multipla.....	32
Leucemia.....	18	Blocajul vorbirii	32
Doctor Honoris Causa (pentru lup).....	19	Ticuri.....	32
SISTEMUL CARDIO-VASCULAR.....	19	Torticolis.....	32
Artere coronariene – infarctul miocardic.....	19	ALERGIILE: CONFLICTUL MEMORIEI.....	32
Pericard.....	20	CARIILE.....	33
Vene coronare – embolie pulmonara.....	20	PATOLOGIILE MENTALE SI DE DISPOZITIE.....	33
SISTEMUL LIMFATIC.....	20	Lupul glumet.....	34
APARATUL RESPIRATOR.....	20	DEPRESIA.....	34
Plamanii.....	20	CAPITOLUL II.....	34
Bronhiile.....	21	Dedicat viitoarelor mame.....	34
Pana si soarecii stiu	21	Intelepciunea pisicilor.....	35
Epidemiile de gripa.....	21	CAPITOLUL III - "Primum non nocere"	35
ORGANELE DE REPRODUCERE	21	La sfarsitul calatoriei.....	36
Sanii.....	21		
Conductele galactofore:.....	22		
Dermul sanului:.....	22		
Oul si gaina.....	22		
Cainele Baset al micutului Charles.....	22		
Sa vorbim despre chisturi.....	23		
Trompele lui Fallope.....	23		
Colul uterin.....	23		
Musculatura uterina	23		
Prostata.....	24		
SISTEMUL DIGESTIV.....	25		
Calea hranei.....	25		
Gura: palatul.....	25		
Gura: mucoasa.....	25		
Amigdalele.....	25		
Esofagul.....	25		
Stomacul.....	25		
Intestinul subtire.....	26		
Colonul.....	26		
Ficatul.....	26		
Cai biliare si pancreatice.....	27		
Pancreasul.....	27		

NOTA CATRE CITITORI

Cartile pe care le editam reprezinta contributia noastra la un univers in curs de manifestare, fondat mai mult pe cooperare decat pe dorinta de competitie, mai mult pe afirmarea spiritului decat pe indoielile privind valoarea sa; un univers fondat pe certitudinea ca exista o legatura intre toate fiintele. Scopul nostru este acela de a atinge cat mai multe dintre acestea printr-un mesaj plin de speranta.

Editorii.

Nota traducatorului:

Textul in limba italiana prezenta mai multe citate din lucrari in limba franceza, al caror original ne-a fost imposibil de gasit.; asa incat am ales sa retraducem aceste pasaje si, din acest motiv, este posibil ca acestea sa fie putin diferite de varianta originala.

Mamei mele, Madeleine

Jean Séraphin

Aceasta carte reprezinta fructul unei experiente traite; numerosi sunt cei care m-au ajutat si m-au incurajat. Acestora din urma doresc sa le dedic aceste pagini, ca marturie a profunde mele recunoscinte: John, Maestrul meu -prieten, Christian, Régis, Annick, si Jean Pierre, Jacques, Hive, Hervé si Marie Christine, prietenii mei-maestri: Gérard, Emanuela si Oscar, Paule si François, Monique si Robert, tovarasii mei de calatorie; Edvige, Roberto, Marcella si Chiara, familia mea, si Liliana, lanterna mea magica.

Multumesc din suflet tuturor celor care m-au ajutat.

Giorgio Mambretti

MULTUMIRI

Multumim din suflet doctorului Hamer, Christian F., Marc F. si doctorului Claude S. care ne-au transmis, pe parcursul stagiului lor, rezultatul a numerosi ani de studii si cautari, fara de care aceasta carte nu ar fi putut fi scrisa; fie ca ea sa-i ajute pe toti cei care o citesc in a-si regasi calea. Multumiri in special doctorului Carlo Amerio pentru colaborarea sa valoroasa.

PREFATA

“Cand eram copil, stiam sa fiu generos; devenit de atunci un om civilizatat, am uitatacest privilegiu. Pe atunci traiam in armonie cu natura, astazi traiesc o viata artificiala. Fiecare pietricica avea in ochii mei valoarea sa; fiecare copac, in toata maretia sa, imi starnea respectul. Astazi ma inclin in fata unui peisaj evaluat in dolari.” (Ohiyesa, scriitor amerindian contemporan)

Acum cativa ani, doctorul Hamer, plimbandu-se intr-o buna zi cu cativa

prieteni, prin imprejurimile de la frontiera austriaca, vazu un mic castel: i-ar fi placut sa lucreze acolo. Se ho-

tara deci sa ia legatura cu primarul satului pentru a afla mai multe, si astfel dadu peste sotia acestuia.

- Sunt doctorul Hamer, spuse el, intinzandu-i mana.

Un zambet larg lumina chipul doamnei:

- Domnule doctor, ce placere sa va cunosc: mi-ati salvat viata! Doctorul Hamer nu o vazuse niciodata si nu auzise nicand vorbindu-se de ea, pana atunci.

- Acum doi ani am fost diagnosticata cu leucemie, iar medicii mi-au spus ca nu pot face nimic pentru mine. Am trait niste zile ingrozitoare, complet dezorientata, pana cand un locuitor din sat mi-a adus una din cartile dumneavoastra. Citind-o, dintr-o singura suflare, am inteles ca leucemia era de fapt o faza de vindecare prin care treceam. Asa ca din acel moment am incetat sa mai iau medicamente, cautand in mine insami conflictele care ma facusera sa ma imbolnavesc si, rezolvandu-le, am fost foarte atenta sa nu mai cad in aceeasi capcana. Si, dupa cum puteti constata, draga doctore, astazi sunt perfect sanatoasa datorita dumneavoastra. Intrebandu-ne indelung care ar fi cea mai buna modalitate de a concepe aceasta carte, ne-am hotarat sa facem tot ce ne sta in putinta pentru a scrie o carte simpla si pe intelesul tuturor, pentru ca multi dintre cititori sa gaseasca in ea cheia de a iesi din tunelul intunecat in care se zbat si sa-si regaseasca lumina si bucuria de a trai. Doctorul Hamer afirma ca Medicina Noua ar putea fi predata in doua zile la universitati; si are dreptate. Legile sale fundamentale sunt atat de simple si de evidente incat ne-am putea intreba, pe buna dreptate, cum de nu s-a gandit nimeni la asta, inaintea lui. Insusi principiul evolutiei il poate explica: pentru ca o noua descoperire sa fie posibila, trebuie ca macar o parte a umanitatii, care a atins un anume nivel de maturitate, sa fie pregatita sa o foloseasca; un om al cavernelor nu ar avea ce sa faca cu o masina! Totul se inscrie intr-o imagine care ne depaseste si pe care nici macar nu reusim sa ne-o imaginam. Asadar nu ne ramane decat sa o acceptam si sa spunem, cu umilinta: “Multumim, doctore Hamer!”

In diferitele parti ale acestei carti ne vom ocupa asadar de legile Medicinii Noi, de conflictele care sunt in legatura cu anumite organe si de anumite patologii, dintre cele mai raspandite.

CAPITOLUL 1

Doctorul Ryke Geerd Hamer: istoria unui pionierat

Atunci cand faci ceva, ii ai impotriva ta pe toti cei care fac acelasi lucru, pe toti cei care fac contrariul a ceea ce faci tu si pe toti cei care nu fac nimic.

Acum mult timp, foarte indepartat de zilele noastre, cei care locuiau la campie, atunci cand se trezeau in zori pentru a merge sa lucreze pamantul, nu aveau decat sa priveasca cerul, cu conditia sa nu fie ceata. Nici un obstacol nu se intrezarea intre ei si cer, doar cativa copaci, dincolo de care privelistea care se intindea in fata ochilor parea infinita. Soarele descria un arc de cerc, iar apusul anunta sfarsitul lucrului. O privire scurta, dupa cina, pentru a vedea cum avea sa fie vremea maine; luna, miile de stele se schimbau zi dupa zi...Totul se invartea in jurul acestor fiinte, in campia care se intindea catre infinit.

Pana in ziua in care, un om care isi punea multe intrebari, convins ca putea sa gaseasca raspunsurile, folosindu-se de bucati de sticla, reusi sa le asambleze sub forma unei tevi din lemn, pe care o indrepta catre bolta cereasca: se numea Galilei. Si, din acea zi, nimic nu avea sa mai fie ca inainte. El afirma ca Pamantul nu era plat, ci rotund, si ca Soarele nu se misca: Pamantul este cel care se invarte in jurul Soarelui. Declansa un asemenea scandal, printre eminentii sai contemporani, incat a trebuit sa nege totul pentru a evita sa fie condamnat la moarte... Ciudat destin, identic de altfel, cu al atator pionieri!

In domeniul medicinei, Hamer poate, pe buna dreptate, fi comparat cu Galilei; in ciuda nenumaratelor atacuri el si-a urmat si isi urmeaza inca drumul, ca un bun cetatean de origine germana, constient ca intelegerea descoperirilor sale nu este decat o chestiune de timp. Hamer s-a nascut in Renania, in 1935. Tatal sau era un pastor protestant, mama sa de origine florentina: un amestec excelent de incapatanare teutona si de fantezie si inima italiana. Este primit ca si doctor in teologie, fizica si medicina, apoi se specializeaza in psihiatrie, neurologie si medicina interna, cu o teza despre tumorile cerebrale.

Dupa 15 ani de lucru, se casatoreste cu o studenta la medicina, cu care va avea patru copii. Ceea ce il pasioneaza cel mai mult in aceasta perioada a vietii sale, este cautarea asupra originilor psihozei, deoarece este foarte atins de situatia celor internati la psihiatrie. Dar evenimentele pe care viata i le rezerva sunt pe punctul de a-i intrerupe cautarile, asupra carora va reveni zece ani mai tarziu, imbogatit de noua intelegere a bolilor, dupa ce va fi studiat cancerul.

La 18 august 1978, fiul sau Dirk, in varsta de 19 ani, este grav ranit de un glont in timp ce dormea, pe un vapor ancorat in micul port al insulei Cavallo, in apropiere de Corsica. Dupa 118 zile de agonie, Dirk moare in bratele tatalui sau: socul este ingrozitor. In urmatoarele sapt-

mani, Hamer este atins de un cancer la testicule; in ciuda formarii sale ca si medic, el refuza sa atribuie boala socului suferit. Asadar, diagnosticul brutal al unui specialist fu, pur si simplu: "Hamer, aveti cancer; si o sansa din cinci sa scapati!"

In ciuda bolii, Hamer continua sa lucreze intr-un spital la Munchen, la sectia de ginecologie, unde erau 200 de bolnavi de cancer. Punandu-le intrebari, cu delicatete, in fiecare zi, Hamer isi da seama ca toti acestia au suferit, ca si el, un soc emotional grav, precedand aparitia tumorii. Concediat din spital deoarece indraznise sa vorbeasca despre descoperirea sa la o televiziune bavareza, Hamer ia cu el un dosar care contine antecedentele ereditare a doua sute de bolnavi; isi continua studiile intr-o alta clinica, la Cologne, unde sunt internati bolnavii de cancer de plaman. Aici are ocazia sa verifice faptul ca, nu tutunul este cauza cancerului de plamani, dat fiind ca majoritatea bolnavilor nu fumeaza; el stabileste, pe de alta parte, relatia cauza - efect dintre socul emotional si declansarea bolii, lucru deja constatat la Munchen, dar de data aceasta socurile sunt de natura diferita fata de cele pe care le studiase anterior la sectia de ginecologie.

In toamna anului 1981, Hamer depune la facultatea de medicina din Tubigen, unde si-a facut studiile, si doctoratul, o teza care prezinta cercetarile sale, aducand ca si suport, doua sute de fise medicale si descrierea detaliata a 70 dintre cazuri, contra - semnate de medicii responsabili care i-au verificat teza. Fostul sau profesor exclama vesel: "Hamer, este prea frumos sa fie adevarat, dar daca prin hazard ar fi, e imposibil ca tocmai tu sa fii cel care descopera aceasta. Fara gluma, ar trebui sa verificam imediat aici, la sectia mea!" Dar facultatea va refuza sa verifice, fara nici o justificare, si in mai 1982 toate fisele medicale au disparut: conform celor 150 de medici de la facultatea de medicina de la Tubigen, descoperirile doctorului Hamer nefiind reproductibile, nu puteau fi considerate stiintifice.

Din acest moment incepe calvarul doctorului Hamer, care atinge punctul culminant in 1986, data la care este radiat din ordinul medicilor cu urmatoarea mentiune: "Refuza sa renege legea de bronz* si sa se converteasca la medicina clasica." *N.d.a.: Hamer a numit "legea de bronz" legea cauzei si a efectului pe care o constatase. Aplicand propriile descoperiri la propria persoana, el se bucura si astazi de o sanatate excelenta. Sentinta este confirmata de catre tribunalul federal pentru "banuiala de dementa". Abia la 9 decembrie 1989 descoperirile lui Hamer vor fi recunscute intr-un protocol semnat de profesorul Birkmayer, doctor in chimie si medicina, titular al catedrei de cancerologie a Universitatii din Viena. Aceasta nu va fi totusi sufficient nici pentru a duce la incetarea boicotarii continue din partea lumii medicale oficiale, nici la reintegrarea sa in randul medicilor, in ciuda numeroaselor cereri de reabilitare pe care le prezinta. Este evident, ca doctorul Hamer este incomod, sunt prea multe interese in joc: interese economice, ideologice, interese de putere...In 1997 va fi arestat sub pretext-

tul ca ar fi sfatuit un bolnav, in ciuda interdictiei de a exersa medicina. Aproape un an de puscarie, din care Hamer va iesi mai puternic ca niciodata, atat de puternic incat pe 8 si 9 septembrie 1998 Universitatea Trnava, din Slovacia, confirma, in mod oficial, eficacitatea Medicinii Noi

ADEVARATA INOVATIE

Medicina alternativa, sau medicina usoara, se limiteaza adesea la a propune solutii terapeutice pe aceleasi baze ca si medicina moderna: boala este ceva urat, rau, fara sens; ea este un pericol. Nu exista alta solutie decat a o elimina, prin metode mai mult sau mai putin violente. Descoperirile lui Hamer deschid, dimpotriva orizontului radical opuse: boala este raspunsul potrivit al creierului la un soc extern si se inscrie in cadrul unui program de supravietuire a speciei. Cand socul emotional s-a rezolvat, creierul restabileste ordinea si individul trece in faza de revenire. Descoperirea sensului bolilor este ceea ce ne putem imagina mai pasionant si mai profitabil...Nu e vorba de a crede in Mos Craciun, ci de a ridica valul care sa reveleze modul de functionare a fiintei umane.

Descoperirile lui Hamer sunt cuprinse in cinci legi fundamentale, pe care le vom studia in cele ce urmeaza. Pentru a stabili aceste legi, el s-a bazat pe;

- experienta directa a bolnavului de cancer;
- observarea a mai mult de 20 000 de cazuri de patologie diferita, (de la negi la SIDA, de la psihoza la leuceemie, de la scleroza in placi la diabet), cautand, pentru fiecare, numitorul comun, socul emotional care l-a declansat;
- pe studiul evolutiei primei celule destinate sa devina un individ complex.

Pentru ca o ipoteza sa aiba valoare de lege stiintifica, trebuie ca ea sa fie reproductibila, altfel ramane o simpla ipoteza: apa fierbe intotdeauna la 100 de grade, in aceleasi conditii de presiune atmosferica. In afara de doctorul Hamer, alti medici si terapeuti din o buna parte a Europei au aplicat de atunci cele cinci legi fundamentale ale Medicinii Noi pe mii de bolnavi; intotdeauna s-au dovedit exacte si reproductibile, deci stiintifice.

CAPITOLUL II

Cele cinci legi fundamentale sau medicina mai presus de orice " De mii de ani, umanitatea a experimentat faptul ca toate bolile sunt, in definitiv, de origine psihica; aceasta constituie o data stiintifica bine inregistrata in patrimoniul cunoasterii universale; doar medicina moderna face din noi, fiintele insufletite, un simplu sac umplut cu formule chimice. "

Doctor Ryke Geerd Hamer

Cele cinci legi s-au nascut in acelasi timp cu viata si se gasesc inscrise in codul genetic al fiecărei fiinte umane: planta, animalul, si omul se comporta dupa aceleasi legi biologice.

PRIMA LEGE: LEGEA DE BRONZ A CANCERULUI

"SOCUL EMOTIONAL ACTIONEAZA CA EXPLOZIV"

Fiecare boala este cauzata de un soc emotional care ne ia pe neasteptate, cade peste noi ca din senin, un traumatism pe care il traим in singuratate si nu stim cum sa il rezolvam. Intensitatea socului, "culoarea"emotiei resimtite in momentul in care are loc, vor hotara zona din creier care va fi atinsa, organul fizic corespondent si gradul de gravitate al bolii.

Omul a perfectionat, o data cu trecerea timpului si in cadrul conservarii speciei, programe biologice de supravietuire care au preluat natura automatismelor inscrite in creierul sau si in celulele sale.

Sa luam de exemplu un taran care culege via, in plin soare: pielea sa va deveni rosie, dar cand se va intoarce acasa, pe timpul noptii, creierul sau ii va da ordinul de a pune in circulatie melanina: in felul acesta efectul bronzarii se amorseaza, protejandu-i pielea care astfel nu va mai fi supusa riscului de a se arde; este vorba aici despre un proces biologic programat, automat. Acelasi gen de programare se intalneste si la animale: supravietuirea si conservarea speciei.

Mama leoaica

Leoaica fata puii si atata timp cat dureaza alaptarea, nu mai intra in calduri; atunci ea este mama si nu tovarasa leului. Dar in aceasta situatie regele padurii nu este deloc multumit, singura sa functie biologica fiind aceea de a se imperechea pentru perpetuarea speciei: leul este un fel de rezervor de spermatozoizi care are 150 de raporturi sexuale pe saptamana. Adesea el va incerca sa isi ucida puii si daca reuseste aceasta, leoaica va trai imediat un conflict de autodevalorizare, de a nu fi stiut sa ii protejeze si de a nu fi fost o mama buna. Acest conflict va da nastere unei necroze a ovarelor. Dar mai apoi ea va sti sa depaseasca criza si atunci va incepe sa se vindece de necroza producand chisturi ovariene a caror functie va fi aceea de a secreta mai mult estrogen pentru a produce revenirea reproducerii mamare ce va duce la o noua imperechere. Aceasta programare biologica isi are originea in filogeneza, istoria evolutiei. Animalele urineaza pe toata suprafata teritoriului pe care vor sa il marcheze si sa il recunoasca ca fiind in proprietatea lor, iar defecatia se face acoperind mai apoi propriile excremente. Omul actioneaza in acelasi fel, dar, considerandu-se civilizatat, a inventat "toaletetele" pentru a-si face intotdeauna nevoile in acelasi loc. Functiile urinare si defecatia nu sunt atat de diferite, asa cum arata si constipatia de care sufera pe parcursul primelor zile, majoritatea oamenilor care pleaca in vacanta, indepartandu-se astfel de teritoriul personal. Va fi de ajuns sa se intoarca acasa pentru ca totul sa reintre in normal (daca aceste persoane considera, bineinteles, casa ca fiind teritoriul lor.)

Aceasta ne aminteste situatia in care un domn care se trezea de trei / patru ori pe noapte pentru a urina. Nelinistit, se duse la medicul sau pentru a-si face analizele

indicate. Nici vizita medicala si nici analizele nu au scos la iveala vreo anomalie. Problema sa incepu din ziua in care o familie, pe cat de numeroasa pe atat de galagioasa, s-a instalat la etajul superior al casei sale. In fiecare seara, acestia dadeau o petrecere sau o cina care se prelungeau pana noaptea tarziu. Cum traia prietenul nostru situatia? Era ca si cum vecinii de deasupra ii invadau in fiecare seara, intr-un anumit fel, teritoriul; creierul sau, pus in alerta de aceasta emotie, emitea deci ordinul de a urina pentru a "marca" teritoriul si a se proteja de invazia sonora a vecinilor; era vorba despre un proces biologic, dar nimic din toate acestea nu s-ar fi petrecut daca prietenul nostru nu ar fi trait intr-un mod conflictual sosirea vecinilor sai. Acest exemplu ne permite introducerea unei notiuni fundamentale: existenta unei triade indisociabile mental-creier-corp, trei unitati care functioneaza intotdeauna impreuna! Atat timp cat medicina se va incapatana sa se ocupe doar de celula, uitand ca omul este un tot compus din emotii (fiecare traieste emotiile pe care i le rezerva existenta in mod absolut personal) si corp (singurul camp de actiune pe care creierul il are la dispozitie), ea (medicina), va fi neputincioasa in a intelege sensul si mecanismul veritabil al bolii. Cum functioneaza cele trei unitati? Sa ne imaginam ca o persoana face o frumoasa plimbare la munte, o partida de tenis, o ora de inot la piscina sau exercitiu fizic intr-o sala de gimnastica. Sportivul nostru, o data ajuns acasa, va fi consumat zaharul de care muschii sai au nevoie, dar mentalul sau, stiind aceasta, va informa creierul care va transmite ordinul picioarelor de a merge in bucatarie, mainilor de a pregati un sandwich, stomacului de a il digera, la intestin de a-l asimila, pentru a reda muschilor portia de zahar necesara. Nu

este exact ceea ce fac de fapt copiii? Se joaca, dupa care mananca. Incercati acum sa inchideti ochii, imaginandu-va ca aveti in mana o jumatate de lamaie: pulpa care lucesta, parfumul, coaja prospata intre degetele dumneavoastra... Imaginati-va ca muscati din ea cu dintii si simtiti, pe limba, suncul acid care coboara, incet, pana in gat: care va este reactia? Secretia de saliva va creste; creierul da ordine corpului pentru ca stomacul sa fie pregatit sa primeasca lamaia si sa inceapa digestia, toate acestea chiar daca nici o picatura nu a fost inca introdusa in realitate.

Deci creierul nu este in masura sa distinga intre real si simbolic, intre realitate si imaginatie. A cadea greu la stomac O banda de lupi vanau intr-o padure; hrana era slaba, dar unul dintre lupi gaseste, dintr-o data, laba unui iepure mort de cateva zile; pentru ca ceilalti sa nu i-o fure, o inghite in mare graba, dar bucata fiind prea mare, ii cade greu la stomac: lupul este in pericol de a muri, pentru ca atata timp cat bucata ii va ramane in stomac, nu va mai fi in stare sa manance. Iata-l intr-o situatie limita pe care nu o poate rezolva. Creierul intra in mod instantaneu in actiune, ordonand corpului sa declanseze o proliferare celulara la nivelul stomacului secretand o cantitate de acid, exact in locul in care se gaseste bucata; este vorba despre o tumoare! Dar totul are un sens, si ceea ce pare

o boala neiertatoare se dovedeste a fi dimpotriva solutia perfecta a creierului la o problema de viata sau de moarte. De altfel, s-a demonstrat in laborator, ca celulele tumorale ale stomacului secreta o cantitate de acid clorhidric avand o capacitate digestiva care depaseste de trei pana la de zece ori cea a celulelor normale. Astfel osul va putea fi digerat mai repede, ceea ce va permite lupului sa supravietuiasca. Cand starea de alerta si de pericol va fi incetat, creierul va ordona corpului sa distruga tumoarea (vom vedea intregul proces in continuare); lupul va putea astfel sa continue vanatoarea alturi de ceilalti lupi.

Dl. Marius B., in varsta de 50 de ani, si -a consacrat toata viata sa profesionala unei mici firme de mobila de birou. Intr-o dimineata, ajungand la lucru, patronul sau il convoaca si ii spune fara ocolisuri ca este concediat. Marius B. nu intelege: cu rasuflarea taiata, e incapabil de a avea cea mai mica reactie. Va descoperi, mai apoi ca locul sau a fost luat de fiul patronului. Fu o lovitura crunta la care nu s-ar fi asteptat niciodata si cuvintele de care se foloseste pentru a exprima situatia sunt urmatoarele: "imi pica greu la stomac felul in care am fost dat afara!" Mentalul informeaza imediat creierul, care trimite ordin celulelor stomacului, care produc o proliferare celulara, o tumoare, pentru a digera bucata indigesta care risca sa ii provoace moartea dlui Marius!

Suntem programati sa supravietuim si sa perpetuam specia. Creierul nu face diferenta intre real (bucata de iepure ramasa in stomacul lupului) si imaginar (concedierea lui Marius, tratarea ca pe o inghititura amara ce-i apasa pe stomac). Boala este deci raspunsul perfect al creierului in termeni biologici de supravietuire. Marius va putea sa isi rezolve problema eliminand socul emotional sau "intr-un mod mai practic", gasindu-si un alt loc de munca. Daca nu este in masura nici sa elimine socul, nici sa isi gaseasca un nou loc de munca, creierul sau va intra in actiune in singurul domeniu la dispozitia sa, stomacul, inainte ca Marius sa-si epuizeze energiile in tentativa de a "digera" inghititura amara. El va interveni cu singura resursa care ar putea sa rezolve problema: o tumoare! Tumoarea stomacului va reprezenta deci, in mod paradoxal, solutia biologica extrema pentru a salva viata lui Marius B.!!!

Marius ar fi putut, totusi, sa traiasca socul emotional al concedierii sale in mai multe feluri diferite (fiecare dintre noi are povestea lui, educatia lui, experienta proprie de viata):

- "Sunt suparat de nedreptatea ce mi s-a facut", patologia esofagului.

- "Imi sta in gat toata intamplarea", patologia esofagului.

- "Este o nedreptate pe care nu o pot trece cu vederea", patologia intestinului subtire.

- "Mi-a facut o mizerie", patologia colonului.

- "Mi-e teama ca nu mai am spatiu vital", patologia bronhiilor.

- "Totul cade peste mine", patologia rinichilor.

- "Nu mai valorez nimic", patologia oaselor.

Se poate intampla ca un individ sa fie lovit, de-a lungul existentei, de un soc emotional care sa il puna in urmatoarele situatii :

— sa traiasca aceasta situatie intr-un mod dramatic , (tinand cont de toate nuantele posibile in raport cu care o mare emotie va avea consecinte mai vizibile decat o simpla contrariere, se va merge de la bronșita pana la cancerul de plamani, potrivit gradului de intensitate a socului).

- sa fie lovit pe nepregatit e, pe picior gresit , ca si cum ar fi fost lovit de fulger, cand afara e timp frumos.

— Sa simta ca emotia e mai puternica decat ratiunea.

— Sa traiasca problema in singuratate, resimtiind-o in mod continuu (toata lumea stie ceea ce ni s-a intamplat, dar nimeni nu stie ceea ce am simtit cu adevarat)

— Sa nu reusesti sa gasesti o solutie satisfacatoare.

Atunci, si doar atunci, creierul intra in actiune pentru a declansa un program biologic special de supravietuire al individului. Gradul de gravitate al bolii va fi determinat de intensitatea socului emotional, pe cand localizarea bolii in corp va depinde de natura emotiei simtite. Boala este deci un dezechilibru cauzat de un soc emotional care se produce, simultan, la nivel psihic, cerebral si la nivel organic.

Fara existenta unui conflict nu exista boala : a fi constient de acest lucru constituie primul pas catre vindecare. 'Motorul ' care va salva viața Sa zicem ca strabateti, cu masina, un drum de tara; nu va grabiti, bucurandu-va de natura care va inconjoara. La fiecare cotitura,, un peisaj nou vi se ofera privirilor, sub un soare de primavara minunat. In departare, se intreveade silueta unui camion, care avanseaza incet si pe care il ajungeti, aproape imediat. Ati vrea sa il depasiti, dar virajele se succed. Iata-va deci fortati sa conduceti cu 20 km la ora. Nu sunteti grabiti, dar incepeti sa va enervati, incepeti sa fiti satul de a respira tot ceea ce iese pe teava de esapament. Dupa al sutelea viraj, in sfarsit o linie dreapta, drumul este liber, semnalizati, si incepeti depasirea ; dar iata ca imediat din sens invers vine o alta masina : stropi de transpiratie se formeaza pe frunte, tensiunea creste, nu mai aveti timp sa franati. Este vorba de secunde ; un reflex automat : reduceti viteza si apasati pe accelerator, motorul masinii dumneavoastra intra in actiune cu un fluierat aproape imperceptibil, si ajungeti sa depasiti la timp ; ati avut noroc. Va stergeti fruntea cu mana ; cateva sute de metri si stresul se estompeaza. Totul este de domeniul uitarii, si va ganditi deja la micul restaurant care va asteapta in primul sat...**CANCERUL ESTE FUNCTIA « TURBO» CARE BRANSEAZA CREIERUL PENTRU A NE SALVA VIATA !!!**

La originea oricarei boli (angina, bronșita, cancer, depresie, epilepsie, infarct, leucemie, scleroza in placi, etc.) exista un eveniment anume in viața bolnavului pe care acesta il va fi trait intr-un mod traumatic : disparire in domeniul sentimental, ofensa, concediere, moartea unui parinte, diagnostic medical paralizant... .. un eveniment trait in mod dramatic, neasteptat, conflictual, in singuratate si fara o solutie satisfacatoare posibila.

Modul in care fiecare va trai acest moment dramatic va fi decisiv !

1. Dramatic: ne scoate din preocuparile cotidiene prin intensitatea si gravitatea sa
2. Neasteptat : vine peste noi pe neasteptate, in mod brutal.
3. Conflictual : exista un conflict de interese intre ratiune si emotii.

1. Dramatic: ne scoate din preocuparile cotidiene prin intensitatea si gravitatea sa.
2. Neasteptat : vine peste noi pe neasteptate, in mod brutal.
3. Conflictual : exista un conflict de interese intre ratiune si emotii
- 4 Trait in izolare : toata lumea stie ce ni s-a intamplat, insa nimeni nu stie ce am simtit cu adevarat.
5. Fara solutie satisfacatoare: nu este intotdeauna suficient sa vorbești despre aceasta.

Problema va putea fi considerata in mod bio-logic rezolvata incepand cu ziua in care evenimentul va inceta sa mai fie trait ca un soc emotional. A doua faza zisa si vagonie pentru ca este vorba despre sistemul parasimpatic (sau vag), care pleaca de la rezolvarea problemei pana la revenirea normalitatii.

A DOUA LEGE: CELE DOUA ETAPE ALE BOLII " NU EXISTA NIMIC FARA OPUSUL SAU "

Ziua nu ar exista daca nu ar exista noaptea : totul, in aceasta lume, functioneaza in mod binar. Activitatea umana este regizata de catre sistemul neurovegetativ, sistemul nervos, compus din sistemul ortosimpatic sau simpatic si din sistemul parasimpatic sau vag, care poarta numele celui de-al doilea nerv cranian, cel mai puternic din sistem.

Domnul Dupont, vag si simpatic Jean Dupont este proprietarul unei mici fabrici de incaltaminte, are cincisprezece salariati, cei mai buni artizani cum nu se mai gasesc astazi. Este casatorit si tatal a patru copii carora nu le-a lipsit nimic niciodata. Vremurile in sa au devenit mai grele, concurenta este din ce in ce mai stransa, clientii se lasa rugati ca sa plateasca. Domnul Dupont este continuu in cautarea de noi solutii pe piata, pe scurt, nu are niciodata liniste. In fiecare dimineata cand se trezeste, sistemul sau nervos, simpatic, intra in actiune pentru ca toate energiile sa fie mobilizate pentru a infrunta problemele de peste zi in mod cat mai bun cu putinta. Domnul Dupont are prea multe responsabilitati pe cap. Organismul sau, spiritul sau sufera din ce in ce mai mult de stres, pe masura ce timpul trece; sangele inunda mult mai rapid creierul, in stare de alerta permanenta pentru a lua cea mai buna hotarare in cel mai bun moment. ; inima este suprasolicitata, are nevoie de mai mult sange pentru a revitaliza creierul ; plamanii isi intensifica functia pentru a trimite mai mult oxigen creie-

rului : si ei vor avea deci nevoie de mai mult sange ; in fine, pentru ca domnul Dupont va vizita in continuare noi clienti, si muschii vor avea nevoie de un flux de sange adecvat. Dar sangele nu va putea servi intregii suprafete a corpului in acelasi timp : dat fiind ca domnul Dupont nu are timp sa ia micul dejun, stomacul sau nu va avea nevoie de sange, si nici mainile sale, deoarece nu desfasoara o munca manuala. ; va avea mainile reci toata ziua, un indice clar al starii sale de stres. Iata ca ziua se termina in sfarsit : domnul Dupont inchide firma, urca in masina sa mearga acasa, : dar nu se poate inca relaxa, deoarece traficul este haotic la acea ora, aproape ca nimic nu l-ar impiedica sa aiba un accident. Domnul Dupont nu va putea sa considere ca ziua lui de lucru s-a terminat cu adevarat decat in momentul in care va ajunge acasa si se va intinde pe canapea. Atunci il va invada o oboseala imensa, sistemul parasimpatic sau vag intrand in actiune pentru a repara stricaciunile cauzate de o zi de lucru. Oboseala este mecanismul biologic pus in functiune de creier pentru a ii garanta domnului Dupont posibilitatea de a fi din nou in forma a doua zi, si de a putea infrunta o noua zi de lucru. Fara aceasta etapa de revenire, domnul Dupont ar fi doborat, extenuat, pe fotoliu sau la birou, dupa doar cateva zile. Singura functie a oboselii este aceea de a ne garanta supravietuirea ! Toate bolile au doua etape : ... cu o durata echivalenta, in general. Prima etapa este etapa de stres, numita simpatica deoarece sistemul simpatic intra in actiune. Ea dureaza de la soc pana la rezolvarea problemei. A doua faza zisa si vagotonie pentru ca este vorba despre sistemul parasimpatic (sau vag), care pleaca de la rezolvarea problemei.

Ritm normal Soc emotional

In medicina oficiala se disting in jur de o mie de boli, re-partizate dupa criteriul "bolilor reci" si al "bolilor calde". In cadrul "bolilor reci", bolnavul are pielea rece, picioarele si mainile de asemenea reci: este intr-o stare de stress permanent, pierde in greutate, nu mai doarme sau doarme prost. Cancerul, anghina pieptului, neurodermititele, psihopatologiile si altele se inscriu in aceasta grupa de boli. Printre "bolile calde" se gasesc toate infectiile, reumatismele, alergiile, eruptiile etc. Toate aceste specificatii sunt totusi inexacte: nici una din aceste "boli reci" sau "calde" nu reprezinta cu adevarat o boala in adevaratul sens al cuvintului, ci mai degraba una din cele doua faze ale sale. Asadar nu vom mai avea o mie de boli, ci cinci sute, fiecare continand o etapa "rece" (numita si etapa de simpaticotonie) si o etapa "calda" sau de reparare (numita vagotonie). Intotdeauna, etapa "rece" apare inaintea celei "calde". Cea "calda" sau reparatoare o urmeaza de obicei pe cea "rece", o data ce socul a fost depasit. Rezolvarea socului emotional este cheia de trecere catre etapa de revenire.

Etapa simpaticotonica sau conflictul activ.

Ca urmare a unui soc care ne ia pe neasteptate, fie ca traim in singuratate, si nu stim cum sa il rezolvam, cele trei nivele ale fiintei umane (mental, cerebral si fizic) in-

tra in acelasi timp intr-o faza de reactie pentru a putea supravietui.

– La nivel psihic, bolnavul continua sa analizeze problema, este intr-o stare de stress permanent, nu are pofta de mancare si pierde in greutate, adoarme greu si se trezeste adeseori in timpul noptii; este etapa de adaptare in raport cu evenimentul neasteptat. Pe durata acestei stari de alerta permanente, toate energiile sale sunt mobilizate cu singurul scop de a depasi socul. Asa incat trebuie sa spunem ca nu din cauza cancerului pierde in greutate, ci din cauza starii de stress permanent.

– La nivel cerebral exista un anume fel de scurt-circuit, pe care Hamer il numeste nucleu; el va lua forma unor mici inele concentrice localizate intr-o anumita zona a creierului care conduce functionarea unui organ bine determinat. Neuronii si celulele gliale ale suprafetei in cauza vor muri.

Avand in vedere ca neuronii nu se vor mai putea forma, (dar numarul lor este atat de mare incat acest lucru este fara importanta), celulele gliale care reprezinta un fel de rezervor de alimentare pentru neuroni, vor putea face aceasta. Nucleele lui Hamer, vizibile pentru ochiul unui expert, la scanner, fara un produs de contrast, permit sa intelegem daca bolnavul se afla in etapa de conflict activ sau cea de revenire, precum si de a "citi" povestea sa prin intermediul "scurt-circuitelor" sale.

Doctorul Hamer a reusit sa stabileasca un fel de "harta" a creierului, sprijinindu-se pe mai mult de douazeci de mii de cazuri examinate pentru a stabili corespondentele care leaga natura de socul original, regiunea atinsa la nivel cerebral si organul fizic pe care il guverneaza.

– La nivel fizic, creierul nu poate da decat patru tipuri de comenzi diferite: crearea unei mase, formarea de gauri, blocare si deblocare. Cea de a treia lege ne va demonstra felul sau de a functiona.

Etapa vagotonica sau revenirea si recuperarea

Intensitatea acestei etape va fi, in general proportionala cu cea a primei etape, si va incepe intotdeauna in momentul in care conflictul va fi fost rezolvat, si nu inainte. Aceasta a doua etapa va fi impartita, la randul sau in doua momente distincte de catre cea pe care o vom numi criza epileptoida. Vom vedea mai tarziu care este functia acesteia. Inaintea crizei, asistam la revenirea cerebrala, care se incheie in momentul crizei epileptoida; mai apoi, corpului ii va reveni sarcina de a continua etapa de revenire, (inceputa pentru rezolvarea conflictului), pana la restabilirea completa a homeostazei (starea de echilibru).

In etapa vagotonica asistam la urmatoarele evenimente:

– La nivel psihic: incepem sa ne revenim. Stresul se estompeaza, bolnavul este cuprins de profunda stare de pace si de seninatate. Conflictul a fost rezolvat. Pofta de mancare revine, corpul si extremitatile membrelor redevin calde datorita vasodilatatiei; somnul revine dupa ora trei dimineata, in jurul zorilor, desi subiectul poate trece inca prin momente de dificultate pentru a adormi.

- La nivel cerebral: un edem cerebral de reparare, compus din substante hranitoare avand ca scop sa revitalizeze celulele gliale, incepe sa se formeze in regiunea care a suportat scurt-circuitul; cercurile concentrice care se puteau observa mai devreme incep sa dispara; faza de revenire se amorseaza. Daca in acest moment vom face un scanner cu o substanta de contrast, vom risca sa diagnosticam, din greseala, o tumoare cerebrala, dat fiind ca substanta de contrast va face ca edemul de reparatie sa devina opac; cunoasterea acestui "mic detaliu" va permite evitarea a nenumarate operatii care altereaza, printre altele, ritmul vibratoriu fundamental al creierului! Edemul nu va mai avea de ce sa existe sau sa creasca, o data ce etapa de reparatie s-a terminat: aceasta nu ar face decat sa dauneze creierului, care, prin natura sa nu se poate dilata dincolo de limitele cutiei craniene. De aceea, mama-natura, in marea ei perfectiune, a "inventat" criza epileptoida (vom putea constata tremuraturi, transpiratie rece, stress, evacuarea urinei); un fel de revenire momentana la etapa simpaticotonica care are ca si scop sa verifice daca evenimentul conflictual a fost cu adevarat depasit; daca raspunsul este afirmativ, edemul va fi evacuat prin intermediul diurezei; in caz contrar, conflictul, cu suisuri si coborasuri, dar nicio data rezolvat cu adevarat, se va manifesta prin faze alterne de vindecare si caderi care vor sfarsi prin formarea unui chist cerebral in locul edemului.

- La nivel fizic: boala deja nu mai avanseaza si creierul isi revine inainte de criza epileptoida, dar corpul nu isi recupereaza in totalitate functiile decat dupa aceasta. Pe durata etapei vagotonice, bolnavul va intra intr-o stare inflamatorie; toate energiile sale sunt incordate pentru revenirea cerebrala si fizica. Este posibil sa se planga de stari febrile, dureri localizate sau difuze, precum si de o stare de oboseala covarsitoare. In acest caz, natura da inca o data dovada de o mare intelepciune: fara aceste simptome, bolnavul s-ar consacra activitatilor sale zilnice, deturnand, integral sau partial, energiile sale de la obiectivul prioritar al momentului, adica al revenirii. Toate starile inflamatorii sunt stari de revenire, incluzand aici bolile infectioase impotriva carora luptam in mod feroce, foarte hotarati sa exterminam microbii, pe cand realitatea ne indica contrariul: ne gasim intr-o etapa de revenire!

Totusi nu trebuie sa uitam faptul ca in anumite cazuri, etapa de revenire se poate dovedi mai periculoasa decat cea a bolii propriu-zise, iar etapa epileptoida prezinta riscuri de care va trebui sa se tina cont pentru a ajuta prin toate mijloacele posibile, chiar alopate, bolnavul (vom avea un exemplu din acesta in cele ce urmeaza, cand vom vorbi despre infarctul miocardic).

"Este cel putin curios ca, in epoca informaticii nimeni nu s-a gandit inca la faptul ca, centrala operationala a organismului nostru, creierul ar putea avea responsabilitatea tuturor bolilor." Doctor Hamer

A TREIA LEGE: SISTEMUL ONTOGENETIC AL TUMORILOR SI BOLILOR ECHIVALETE "DINCOLO DE COMPLEXITATE, TOTUL ESTE SIMPLU."

Daca universul ar fi guvernat de nenumarate legi complicate, ar domni un mare haos: cateva sunt suficiente pentru a il face sa functioneze in mod armonios. A atinge simplitatea este cel mai greu. Hamer a numit cea de-a treia lege a sa "Sistemul ontogenetic al tumorilor si bolilor echivalente". Termenul de ontogenetic face aluzie la viata embrionara a individului si Hamer vorbeste de bolile echivalente pentru ca nu este vorba doar de tumori, ci de toate bolile, care se manifesta conform celor enuntate in cele cinci legi.

Va trebui acum sa facem o incursiune in trecut si sa ne folosim de intuitie, deoarece cauza tuturor comportamentelor biologice isi are originile in negura timpului, in momentul in care prima celula si-a facut aparitia pe planeta noastra. Vom face asadar o mica incursiune in lumeafilogenezei (istoria dezvoltarii speciilor in cadrul evolutiei), facand paralela cu ontogeneza (istoria dezvoltarii individului de la fecundarea oului pana la varsta adulta.), trecand prin emriogeneza (istoria dezvoltarii foetusului pe durata primelor doua luni de viata intra-uterina). Dar scopul acestei lucrari nu este acela de a il face inteles in cateva randuri, lasand detaliile pe seama tratatelor voluminoase a caror lista o veti gasi in bibliografia noastra pe care fiecare o poate consulta pentru aprofundare. Am remarcat deja ca omul nu ar fi putut supravietui pana in zilele noastre daca nu ar fi integrat in creierul sau programe biologice de supravietuire menite sa il ajute sa depaseasca obstacolele ce se ivesc pe parcursul evolutiei sale, de-a lungul milenilor, ca intr-un fel de joc-video modern care ni-l arata pe print infruntand piedici mortale pentru a-si salva iubita: cea mai mica greseala il poate costa viata si jocul va trebui sa porneasca de la zero. Dar obstacolul o data depasit, solutia se va transmite generatiilor viitoare: in primele doua luni de viata uterina, foetus-ul incarna toata aceasta memorie, care merge de la originile vietii pana in zilele noastre. Prima etapa a evolutiei intr-o dimineata, acum cateva milioane de ani, viata si-a facut aparitia sub forma unei celule; este vorba despre un mic organism, foarte simplu, care, pentru a-si continua specia trebuie sa respire, sa manance, sa elimine si sa se reproduca. Pe masura ce secolele au trecut, aceasta celula se asociaza cu alte celule pentru a reusi sa supravietuiasca intr-un mediu ostil; in felul acesta ea devine un organism pluricelular, adaptandu-se situatiilor contingente. Daca, de exemplu acest organism traieste intr-un loc unde nu exista suficient oxigen, va intra intr-o faza de stress si va sfarsi prin a rezolva problema multiplicand celulele predispuse la respiratie. El va crea un fel de tumoare, o proliferare celulara. Supravietuirea va fi deci asigurata in acest stadiu printr-o multiplicare a celulelor unde acest lucru este necesar; ordinea de proliferare va pleca de la o structura cerebrala arhaica destinata sa devina trunchiul nostru cerebral.

ORGANISM PLURICELULAR CARE, STIMULAT DE LIPSA DE OXIGEN, VA FACE SA PROLIFEREZE CELULELE PREDISPUSE RESPIRATIEI.

“Spiritul insoteste evolutia organica de la primile stadii si de-a lungul intregii dezvoltari a regnului animal. Se naste o data cu materia si se transforma cu ea, pana cand devine gand si constiinta”. (Guy Lazorthes*)

Ernst Haeckel scria in 1887 : “Vom regasi in organismele unicelulare, care traiesc izolate, aceleasi manifestari ale vietii psihice, senzatii, perceptii, vointa, miscare ca si la animalele superioare constituite dintr-un mare numar de celule.” * “Creierul si spiritul”, Flammarion, Paris.

Teihard de Chardin a spus, in 1948:”dezvoltarea constiintei a atins o data cu omul, care reprezinta punctul culminant al evolutiei, cel mai inalt nivel al evolutiei sale; dar trebuie sa recunoastem prezenta unui spirit in atom, fie si doar in stare incipienta. ”

Procedeul care se deruleaza in pantecul matern recapituleaza, oarecum, toate etapele evolutiei, atat de bine incat embrionul va semana, rand pe rand, cu un amib.. etc. Endodermul, mezodermul si ectodermul, cu care se dezvoltă diferitele tesuturi si organe, apar din a noua zi de formare: organele de respiratie, ale digestiei, eliminarii si reproducerii, pe care le putem numi arhaice deoarece sunt indispensabile primului stadiu al vietii, se vor naste din endoderm. Deja in acest stadiu precoce exista acel ceva care va deveni creier si de aici vor porni nervii cranieni, situati cu totii in trunchiul cerebral. In cadrul acestui prim stadiu vor lua forma Epiteliul glandular, pe care il vom regasi de exemplu in tractul digestiv in care va avea functia de a produce acid clorhidric pentru digerarea alimentelor. Din aceasta forma histologica vor lua nastere adenocarcinomul, nodulii si teratomul, pentru cazurile de patologie.

Ce va fi mostenit omul modern din aceasta prima etapa de evolutie a vietii pe pamant? Ce evenimente conflictuale legate de aceasta memorie ancestrala vor putea sa il loveasca? Este vorba despre conflicte care au legatura cu ...inghitura! O inghitura de mancare, o gura de aer, o bucatica ce trebuie eliminata, (a respira, a se hrani, a elimina). Ideea de “inghitura” poate fi luata in sensul propriu (nu am nimic de mancare) sau, imaginativa: “ah! Asta e, de data asta mi se taie toate resursele de trai ” (in caz de concediere, divort, student izgonit din casa parinteasca). Vom putea folosi expresia intr-un sens mai mult simbolic, a carui acceptare va varia conform personalitatii fiecaruia: o mostenire care imi scapa, oricum va fi vorba intotdeauna de a nu mai putea simti in gura “bucatura”, de a nu o putea inghiti, digera sau, in cele din urma, elimina. Pentru pestele pe care valul l-a aruncat pe plaja, singura solutie de supravietuire biologica posibila este aceea de a pastra cea mai mare cantitate de apa posibila in corpul sau, asteptand ca urmasul sa il redea marii; omul este format si el din 75% apa, deci, atunci cand pica cerul peste el, creierul sau face apel, intr-un mod simbolic la vechiul program prin asociere cu memoria ancestrala: retine lichidele.

In ceea ce priveste functia de reproducere, conflictele vor atinge organele de derivare endodermica.

A doua etapa a evolutiei.

In cea de-a doua etapa a evolutiei asistam la trecerea organismelor vii din mediul acvatic pe teritoriul pamantului. Rezolvand problema supravietuirii, organismul pluricelular trebuie sa continue sa se perfectioneze pentru a se proteja de lumea inconjuratoare; cand va fi atacat, de exemplu de razele solare, va produce o ingrosare a membranelor care il vor proteja de la moartea prin ardere. Embrionul, pe de alta parte, continua sa se perfectioneze in pantecul matern, si astfel apare mezodermul cerebelos, din care vor deriva toate membranele de protectie: dermul, pericardul, ale caror manete de comanda se gasesc in cerebelul pe cale de formare; tesutul conectiv se va adauga epiteliului glandular. Ce urme psihice ale celei de-a doua etape de evolutie vor ramane inregistrate in creierul omului modern? In mod general, toate conflictele legate de teama de a fi atacat, de a suferi o agresiune contra identitatii noastre fizice la inaltimea cutiei toracice, (mezotelium pleural), a cavitatii abdominale (mezotelium peritoneal), al inimii (mezotelium al pericardului, in faza de revenire se va manifesta printr-o pericardita acuta.) Tot in aceasta etapa se pot inscrie toate conflictele legate de senzatia de a fi lezat in integritatea noastra morala: atatea atacuri traite pe pielea noastra vor da nastere unor melanomi (forme grave de cancer). Pielea este acea parte din corp care intra prima in contact cu alti oameni: la suprafata iau forma toate conflictele de separare, dupa cum bine o arata prima infectie cutanata a noului nascut care tocmai a fost luat de la sanul mamei sale.

A treia etapa a evolutiei

Pentru micul nostru organism, a sosit momentul sa se puna in miscare, sa exploreze mediul inconjurator, sa se deplaseze in cele patru directii ale lumii terestre. Va trebui asadar sa isi dezvolte un schelet, muschi, tendoane, tot ceea ce ii va permite miscarea. Dar daca lumea catre care tinde, (pamantul) nu se dovedeste a fi mai bun decat cel din care provine (apa) se va hotara sa abandoneze drumul, ceea ce va implica in mod natural, pierderea organelor care si le dezvoltase special: va trebui sa se produca o reducere celulara, o necroza, sa piarda substante, pe scurt sa elimine structurile lipsite de utilitate pentru mediul de provenienta. Creatura acvatica isi va dezvolta picioarele pentru a veni pe pamant, dar va trebui sa le reduca pentru a se reintoarce in mare.

In pantecul matern incepe sa isi faca aparitia mezodermul maduvei cerebrale, ale carui celule se infiltreaza intre cele ale endodermului si ectodermului. Acestea vor forma structurile destinate mentinerii coeziunii organismului care va putea, astfel, sa reziste solicitarilor externe. Ele vor constitui un fel de legatura intre organele

strict necesare in mentinerea vietii de organele care ofera "deschiderea" catre lumea exterioara, in sensul cel mai general al termenului. In acest moment isi fac aparitia scheletul si sistemul muscular, pentru a ne sustine si a ne permite miscarea cu cea mai buna eficienta posibila. Creierul micului embrion continua si el sa se dezvolte: dupa trunchiul cerebral si cerebel, urmeaza acum maduva cerebrala. In ceea ce-l priveste pe om, dezvoltarea simtului propriei valori corespunde acestei a treia etape, in masura in care are nevoie de acesta pentru a infrunta un univers exterior. Va avea deci o problema individuala de evaluare personala, in asa fel incat, daca valorile de referinta se vor dovedi prea grele, subiectul se va simti diminuat, condamnat la a merge tarandu-se, incapabil sa fie la inaltimea situatiei. Este vorba acum despre conflicte de devalorizare a sinelui si de reducere a valorii intime a persoanei, in toate nuanțele, conform situatiilor specifice: "am fost dat afara deoarece nu mai sunt la inaltimea muncii mele"; "sotul meu a plecat sa traisca cu alta deoarece nu mai sunt in masura sa il satisfac din punct de vedere sexual"; "sunt la menopauza si nu mai pot avea copii"; "copiii mei ma dau la azil, nu mai insemn nimic pentru ei" si asa mai departe. Un caz tipic in acest domeniu este cel al osteoporozei.

A patra si ultima etapa a evolutiei

Aceasta etapa va vedea consolidandu-se toate cele precedente. Trecem de la "ma deplasez pe acest teritoriu si ma confrunt cu acest nou mediu", la "incep sa comunic cu celelalte fiinte umane." Organele senzoriale se sensibilizeaza pentru a intra in legatura cu ceilalti oameni si cu societatea, urmand toate detaliile fine din punct de vedere psihologic pe care acest lucru le presupune. In micul embrion se perfectioneaza organele senzoriale si "conductele de legatura" intre diferitele organe: retina, epiderma, larinx, esofag, mucoasele nasului si gurii, coronari, cai biliare, etc. (toate acestea derivand din ectoderm si constituiti din epitelium de acoperire), precum si sistemul nervos si nervii motori. Creierul atinge din acest moment ultimul stadiu al dezvoltarii sale: cortexul cerebral, elementul cel mai recent din toata istoria perfectionarii speciei umane. Pe plan psihic, asistam la o proiectare a sinelui intr-un context intotdeauna mai amplu, complex si schimbator. Devine din ce in ce mai greu sa ignori ceea ce se intampla in jurul nostru si sa nu iei act de multiplele situatii schimbatoare care caracterizeaza viata. Daca mi-este teama sa mor (celebra "gura de aer" care ne lipseste, si despre care vorbeam in contextul primei etape), solutia biologica a creierului pusa in functiune de catre trunchiul cerebral va fi de a multiplica alveolele pulmonare pentru a inmagazina mai mult aer si pentru a supravietui: deci o proliferare celulara, un cancer de plaman.

Daca, dimpotriva, mi "se taie suflul" sau daca situatia mea este "irespirabila", deci daca conflictul depinde de raportul meu cu o lume exterioara complexa, solutia biologica aleasa de catre creier va fi aceea de ulcerare a bronhiilor pentru a lasa sa treaca mai mult aer (vezi a

patra etapa de evolutie, acolo unde cortexul ordona o necroza care se manifesta sub forma de ulceratii.)

Daca conflictul este legat de nevoia de a avansa in acelasi timp in doua directii diferite si daca nu stim sa ne hotaram nici in a ramane, nici a fugi, solutia biologica pusa in aplicare de creier pentru a elimina conflictul va fi aceea de a paraliza picioarele, de a ordona un blocaj functional. Pentru a rezolva o situatie de stress din punct de vedere biologic, o situatie din care individul este incapabil sa iasa, creierul va alege intotdeauna solutia cea mai eficienta si imediata. In concluzie, in urma unui eveniment conflictual neasteptat, aparent imposibil de rezolvat si trait in singuratate, patologia se exprima in acelasi timp pe plan mental, cerebral si organic. Este vorba despre prima etapa, numita si simpaticotonie, ale carei manifestari sunt urmatoarele:

- stress permanent pe plan mental;
- scurt - circuit in zona corespunzatoare tipului de emotie suferita, pe plan cerebral;
- proliferarea celulara (tumora) pentru organele guvernate de trunchiul cerebral si cerebel, blocaj functional (paralizie) pentru organele guvernate de maduva cerebrala si cortex, pe plan fizic.

Eliminarea conflictului este cheia care permite trecerea la a doua etapa, numita de vagotonie, o adevarata etapa de revenire care se manifesta dupa cum urmeaza:

- revenirea calmului pe plan mental;
- regenerarea circuitelor electrice pe plan cerebral
- cazeificarea* sau inchistarea tumorii pentru organele guvernate de trunchiul cerebral si cerebel, reconstruirea sau rezolvarea blocajului functional pentru organele guvernate de maduva cerebrala si cortex, pe plan fizic.

Dupa cum vom vedea la cea de-a patra lege, microbii sunt agenti necesari pentru revenirea sanatatii. Ei sunt aliatii nostri cei mai pretiosi, activi si virulenti intotdeauna si doar in faza de revenire!!!!

1. N.d.R; cazeificare: proces de reducere prin intermediul bacteriilor.

ONTOGENEZA SI FILOGENEZA: EVOLUTIA CREIERULUI IN EMBRIONUL UMAN FACE PARTE DIN EVOLUTIA SPECIILOR VII.

A PATRA LEGE: SISTEMUL ONTOGENETIC AL MICROBIILOR

"ELEMENTE SPECIALIZATE IN SERVICIUL CREIERULUI".

Contrar opiniei generale, microbii sunt aliatii nostri: ei au functia de a repara stricaciunile in timpul etapei de vagotonie. Creierul este cel care da ordin virusilor, ciupercilor sau bacteriilor, interpellandu-se unii pe altii, dupa munca pe care o au de facut. Microbiile fac parte din marile terori ale umanitatii care, din vechi timpuri precum ciuma si holera, au mobilizat toate mijloacele stiintifice posibile de a fi studiate, izolati, eliminati. Dar si in acest domeniu omul s-a concentrat doar pe detalii in detrimentul ansamblului, construind astfel un edificiu care risca sa se prabuseasca, in lumina legilor Noii Medi-

cine. Descoperirea stiintifica a microbilor dateaza din a doua jumătate a secolului trecut: dat fiind ca prezenta lor se regaseste in organismul tuturor bolnavilor atinsi de o infectie sau de o stare de febra, cum sa nu le atribui responsabilitatea acestor stari? Plecand de la aceasta ipoteza, ii vom clasa dupa diferite patologii. Progresele tehnicii si inventarea microscopului au permis descoperirea organismelor din ce in ce mai mici, pana la virus chiar, un fel de parazit incapabil sa se reproduca singur si care se foloseste pentru aceasta de sistemul de reproducere al celorlalte celule. Mai apoi vom ajunge la descoperirea sistemului imunitar, un "aparatus militar" in serviciul individului pentru a il proteja de invazia inamica. De aici si pana la punerea la punct a medicamentelor din ce in ce mai specifice, destinate la a da o mana de ajutor sistemului nostru de aparare, nu mai era decat un pas. Cu toate acestea, nu toti savantii erau de aceeasi parere: unii dintre ei constatasera ca omul coabiteaza cu microbii inca de la nasterea sa; corpul nostru contine de zece ori mai multe bacterii decat celulele umane: contine o suta de mii de miliarde! Pielea este populata de micro- organisme cum ar fi stafilococii si streptococii; exista bacterii care traiesc in gat, nas, urechi si conjunctivita ochiului.

Mirosul pe care il emana axilele este produs de actiunea bacteriilor. Vaginul contine microbi inofensivi cu care copilul intra in contact inca de la nasterea sa; exista deci mai multi microbi decat celule, la care omul se adapteaza in mod perfect. Cand mergem intr-o tara straina, microbii din aceste regiuni indepartate pot totusi sa devina patogeni, in masura in care organismul nostru nu ii recunoaste ca facand parte din "mediul" sau: rujeola, importata de "conquistadorii" Noii Lumi, a decimat populatiile indigene al caror organism nu era pregatit sa recunoasca noul microb*. Alti savanti au constatat mai apoi ca, in mai multe boli infectioase propriile noastre bacterii intra in actiune dupa ce vor fi ramas inactive timp de ani de zile. Iata ceea ce pune noi intrebari despre rolul lor. Cum se face ca nu toata lumea e bolnava in timpul epidemiilor de gripa care revin in fiecare an?

Xavier si Laurence Rolland, "Bacterii, virusi si ciuperci", Flammarion, Paris.

In ce consta diferenta dintre o persoana care se imbolnaveste si una care ramane sanatoasa? Cu siguranta nu este vorba despre sisteme imunitare mai slabe, deoarece se poate observa cum virusii gripei ating subiecti vigurosi si plini de energie, pe cand altii mai slabi si cu o sanatate mai fragila, nu au nici o problema pe durata epidemiei. Si chiar daca admitem ca exista sisteme imunitare mai fragile decat altele, care ar fi motivul acestei situatii?

Cea de-a patra lege, care descrie sistemul ontogenetic al microbilor, ne va explica astfel:

– microbii "nu lucreaza" decat in a doua etapa a bolii, cea de revenire, devenind activi in momentul rezolvarii conflictului si pana la revenirea completa; dupa care redevin inertii. Asadar ei nu sunt dusmani, ci alii care

traiesc in simbioza cu noi si lucreaza pentru noi, conform ordinilor creierului. Daca noi ii distrugem, nu vom face decat sa incetinim si sa intarziem etapa de revenire care se instaleaza, oricum, la solutionarea conflictului, chiar daca din punct de vedere biologic ea nu este optima.

– Microbii pot fi clasificati dupa originea embrionara a tesutului.

Toti microbii se prezinta, prolifereaza si dispar pentru a favoriza revenirea conform unei logici foarte precise. Sincronizati in creierul si in corpul nostru, ei mor sau prolifereaza conform patologiei, organul implicat si sarcina pe care o are de indeplinit: de a elimina sau de a reconstrui. Ei fac parte din programul biologic al naturii. Ciupercile si microbii reprezinta niste "maturi" care curata organismul de tumorile situate in organele derivate ale endodermului si sunt guvernati deci de trunchiul cerebral, precum si in organele derivate din mezodermul cerebelos si conduse de cerebel. Pentru a fi mai exacti, ei indeplinesc o opera de cazeificare: ei "rontatie", ca sa zicem asa, tumoarea.

Bacteriile joaca fie rolul de "maturare" (pentru tumorile care intereseaza organele derivate ale mezodermului cerebelos, condus de cerebel), fie de "restauratori" (care sunt, dupa cum ne amintim, reduceri celulare sau necroze), care intereseaza organele derivate din mezodermul maduvei cerebrale si guvernate de aceasta din urma.

Virusii colaboreaza la reconstruirea organelor de origine ectodermica, guvernate de cortex. Sa vorbim despre vaccinuri Bacteriile sunt primele semne de viata din univers. Fiinta umana adaposteste, dupa cum am vazut deja, o cantitate de bacterii de zece ori mai mare decat cea a celulelor; traим in simbioza cu ele si avem nevoie de ele pentru transformarea materiei. Ele sunt deci indispensabile vietii si sunt, totusi primele eliminate de antibiotice! Vaccinurile impiedica bacteriile sa-si exercite rolul si fara prezenta lor anumite procese importante de transformare nu vor putea sa aiba loc.

Nu este deci lipsit de sens sa-i impiedicam pe prietenii nostri sa colaboreze? O data cu vaccinurile, noi cream haos in corpul nostru care isi pierde capacitatea de a distinge ceea ce este util de ceea ce este nociv; tot sistemul nostru de "discriminare" este bulversat si sistemul nostru imunitar este slabit: de aici la bolile de imunodeficienta nu este decat un pas. Fiecare dintre noi se naste intr-un loc si o epoca ce vor fi marcate de un anumit numar de microbi; fiecare se va adapta acestora de-a lungul existentei sale. Daca avem obiceiul sa ne lucram gradina cu legume sau de a merge desculti, ni se va intampla adesea sa avem anumite rani: organismul, in faza de reparare, va declansa de fiecare data felul lui de a se apara, producand un fel de 'antitetanic' spontan care ne va imuniza, incetul cu incetul contra tetanosului si toxinelor sale la care ne vom fi obisnuit intr-o anumita masura. Este celebrul principiu al lui Mithridate: cateva picaturi de otrava in fiecare dimineata, si doza mortala nu va mai fi mortala! Dar daca ne permitem luxul de a

nu trai niciodata in natura, de a nu merge niciodata desculti, de a nu ne intepa sau taia vreodata, atunci vom avea nevoie de vaccinul antitetanic. Nu e mai putin adevarat, chiar in acest caz, ca orice reactie bacteriologica este indice al unei faze de reparatie (vagotonie) si presupune, in consecinta, prezenta unui conflict in amont.

Este de subliniat faptul ca aceasta spune ca atunci cand luam avionul pentru a ne duce intr-o tara indepartata, intram in contact cu microbii pe care organismul nostru nu ii recunoaste si la care nu s-a adaptat. Deci riscam sa contactam anumite boli mortale: in acest caz vaccinurile sunt necesare. Calatoriile cu avionul nu sunt inca luate in calcul de catre organismul nostru biologic: "planul biologic" al omului nu prevede decat scurte deplasari care ii ofera posibilitatea sa se aclimatizeze progresiv noilor conditii ale mediului.

Cat despre epidemii, ele prezinta toate acelasi curs: inceput, punct culminant si declin. Examinand statisticile O.M.S. (Organizatia Mondiala a Sanatatii) este evident ca acele campanii de vaccinare au fost intreprinse intotdeauna in momentul in care o epidemie era in faza de descrestere si imediat dupa administrarea vaccinurilor, in loc sa descreasca, crestea. Doar dupa un anumit timp epidemia intra din nou in faza descrescatoare! Fie ca fiecare sa deduca ce va vrea. Robert Mc Namara, fost presedinte al Bancii Mondiale si fost secretar de stat american, a declarat candva:

" Este necesar sa se ia masuri draconice de reducere demografica, chiar impotriva vointei populatiei . Diminuarea natalitatii s-a dovedit insuficienta sau imposibila. Trebuie deci marita mortalitatea. Cum? Cu mijloace naturale cum ar fi foamea si boala. " (Extras din " J'ai tout compris" -"Am inteles totul" nr. 2, februarie 1987, Editia Machiavel; in Guylaine Lanctot La Mafia Medicale, Editia Voici la Clef, Coaticook, Quebec, Canada). Conform doctorului Lanctot, vaccinurile ar face parte din acest plan premeditat.

A CINCEA LEGE: "LEGEA CHINTESENTI"

Toate comportamentele umane (si deci si bolile) sunt determinate prin programe specifice de supravietuire inscrite in creier din timpuri imemorabile. Boala este solutia biologica perfecta propusa de creierul nostru, ultima ocazie de supravietuire. Exista o relatie permanenta intre toate elementele naturii si fiecare fiinta umana este legata de celelalte fiinte care fac parte din Marele Tot. Fiecare organism are un creier mai mult sau mai putin dezvoltat, capabil sa capteze in mod inconstient informatiile pe care le primeste din lumea inconjuratoare. Astfel, cainele stie cand stapanul sau este pe punctul de a se intoarce acasa: iata-l deja la usa de la intrare. La fel si leoaica stie, daca va fi suficienta prada pentru toata lumea in imprejurimi si daca vanatoarea va fi slaba, ea va avea mai putini pui. Fiecare furnica este in legatura cu ansamblul furnicarelor si actioneaza in interesul acestuia din urma; astfel, fiecare celula, fiecare element al corpului uman actioneaza in armonie si pentru binele

organismului nostru, pe baza unei comunicari permanente care se desfasoara la diferite nivele: cea mai mica dintre celulele noastre ,bacteriile pe care le gazduim, fiecare dintre organele noastre...totul functioneaza la unison, in acelasi ritm ca si creierul principal.

Tot ceea ce va putea fi perceput, chiar pe plan inconstient, va fi deci retransmis catre centrala care dirijeaza operatiunile, ca si cum un tam-tam tacut tocmai l-ar fi informat de tot ceea ce se petrece, de tot ceea ce un punct determinat de pe corpul nostru are nevoie. Corpul nostru stie ceea ce este cel mai bine pentru el, ca o leoaica, ce stie ca nu va trebui sa faca prea multi leuti deoarece prada nu va fi suficienta; creierul nostru va activa din acel moment, programul cel mai apt pentru a permite supravietuirea. Iata de ce din cand in cand intervine aceasta ajustare pe care ne vom incapatana sa o numim "boala", nestiind sa mai recunoastem functia biologica de cand am devenit creaturi cultivate. Pentru a il cita pe Hamer: "Ar cam fi timpul sa gasim un alt nume pentru boala: de fapt, daca observam o turma de cerbi in natura, vom putea sa constatam ca atunci cand seful turmei este amenintat de catre un alt mascul traieste un conflict territorial. El maresteste acest lucru, in asa fel incat sa poata trimite mai mult sange organismului si sa aiba mai multa forta pentru a vana adversarul. Aceasta boala nu este deci o boala in adevaratul sens al cuvintului, ci mai degraba ocazia datorita careia va putea sa recastige batalia, dupa care va trece la vagotonie si se va vindeca, fiind totusi supus riscului unui infarct pe durata etapei epileptoide (vom reveni, mai apoi, la acest mecanism). Trebuie sa ne gandim bine ca natura a dat doua incercari de depasit: cea a conflictului teritorial si cea a infarctului.

Legile vietii nu sunt blande! Etapa de revenire nu este o opera a hazardului: daca conflictul teritorial a durat mai mult de cincisprezece zile , riscul de infarct va fi considerabil pentru ca, intr-un anumit fel, natura va elimina atunci cerbul. Este dureros sa o spunem, insa echilibrul ecologic nu permite existenta unui anumit numar de cerbi. " Boala are intotdeauna un sens. Ea este utila, necesara, vitala pentru fiinta umana si pentru evolutia speciei. Cateva detalii de precizat Se poate afirma ca Hamer a descoperit o lectura suplimentara a functiilor cerebrale. Aceasta nu repune in discutie descoperirile care l-au precedat in acest domeniu nu mai mult decat ar face-o alegerea de a descrie o prerie in termeni de flori si fluturi, mai degraba decat in termeni de functie clorofiliana. Doctorul Hamer a descoperit ca in caz de soc emotional barbatii pana la varsta andropauzei vor fi loviti in partea dreapta a creierului, iar femeile pana la varsta menopauzei, in partea stanga. (efectul va fi invertit la stangaci). Andropauza si menopauza constituie o schimbare de stare, in masura in care hormonii masculini diminueaza la barbati si cei feminini la femeie, pe cand hormonii de sex opus cresc, relativ, si la unii si la altii.

Barbatul va fi ca sa zicem asa, mai "feminin" dupa andropauza si femeia mai "masculina". Barbatul care este

dreptaci aflat la varsta de a se reproduce va fi deci lovit in partea dreapta a cortexului (a patra etapa a evolutiei) de un prim soc emotional eventual. Va produce patologii care se raporteaza la organele guvernate de emisfera dreapta: bronhii, artere, stomac, duoden, cai biliare, vezica. O femeie dreptace, care nu este inca la menopauza si nu ia pilule contraceptive (acestea i-ar modifica sistemul hormonal) va fi atinsa in partea stanga a cortexului, in cazul unui prim soc emotional. Aceasta va produce patologii care se raporteaza la organele guvernate de emisfera stanga: tiroida, larinx, vene coronare, col uterin, vezica, rect (patologiiile apartinand acestor organe ating mai des, de fapt, femeile, decat barbatii.) Barbatul care a depasit andropauza va trai socul emotional dupa modalitatile mai feminine (partea stanga a creierului), pe cand femeia va trai socul conform modalitatilor mai masculine (partea dreapta a creierului) daca survine dupa menopauza; patologiiile vor suporta si ele inversiunea. Ce stratagema minunata a inventat natura, pentru a ne permite sa traим experientele celor doua sexe pe parcursul uneia si aceleasi vieti!

Daca femeile ar fi intr-adevar pe deplin constiente de acest mecanism ar inceta sa mai traiasca, in momentul menopauzei, conflictul de devalorizare nascut din sentimentul de a nu isi mai putea indeplini sarcina de procreare si problemele de osteoporoza vor diparea (“daca imi pierd valoarea ca si femeie pentru ca nu mai pot avea copii”, creierul meu va ordona o decalcifiere a oaselor care reprezinta partea cea mai densa din corp: un fel de suicid lent). Menopauza si andropauza reprezinta, dimpotriva inceputul unei noi aventuri care proiecteaza barbatii si femeile in sanul lumii emotionale care le erau pana atunci necunoscute. In paginile care urmeaza vom vedea un rezumat a ceea ce se intampla cand suferim un soc emotional.

Cinci subiecti masculini se prezinta la locul de munca si sunt anuntati, in mod direct ca sunt concediati. Primul va reactiona prin autodevalorizare (“am devenit un incapabil”).Al doilea prin ranchiuna (“patronul este un incompetent , habar nu are sa -si administreze firma”) Al treilea va lua totul ca pe o pierdere a teritoriului. Al patrulea se va gandi ca l s-a facut o magarie. Al cincilea va vedea ceea ce el va considera ca fiind cea mai frumoasa ocazie pe care viata i-ar putea-o oferi (pentru ca, de exemplu, nu se intelegea bine cu colegii sai sau pentru ca nu se simtea implinit prin functiile pe care le indeplinea.) Conform modului de a reactiona la acest eveniment, o anumita regiune a creierului va fi solicitata si va intra in scurt-circuit. Un scanner al creierului va permite recunoasterea zonelor cerebrale care sunt atacate (numite si “nucleele lui Hamer”) cele care vor trimite ordine (de proliferare, blocaj functional) organelor ce tin de jurisdicia lor.

Sectiune transversala, facuta cu scanner-ul cerebral*, a domnului care se autodevalorizeaza Lectura: Nucleele lui Hamer in zonele maduvei cerebrale care guverneaza organele conective (oase, muschi etc.)

Conflictul este localizat in zona maduvei cerebrale, atacand oasele in faza de simpaticotonie. Dar iata ca dom-

nul care se autodevalorizeaza isi recupereaza stima de sine, trecand astfel la etapa de revenire (vagotonie).

Urmeaza o recalcifiere insotita de o inflamatie cauzata de aportul de substanta de constructie. Este o etapa dureroasa pe durata careia vom putea diagnostica reumatismul acut pana la osteosarcom. N.d.R.: metoda Hamer face o lectura speculara a scanner-ului: dreapta la dreapta, si stanga la stanga. Sectiune transversala (cu scanner-ul cerebral) a domnului dominat de ranchiuna Lectura: nucleul lui Hamer in cortexul temporal drept, intr-un punct care guverneaza caile biliare. Conflictul este localizat in cortexul drept, amorsand tipurile de ulcer ale cailor biliare in faze de simpaticotonie. Dar iata ca domnul dominat de ranchiuna depaseste acest sentiment care il domina si intra in vagotonie.

Acum ii va fi rau la ficat, desi la inceput nu simtea nimic (in afara de ura pe care si-o reprima, fata de vechiul sau patron).

Un cancer de reconstructie a cailor biliare, un epiteliom sau o hepatita pot apare pe durata acestei etape in care conflictul este depasit. Sectiune transversala (cu scanner-ul cerebral) a domnului care primeste vestea ca pe o pierdere a teritoriului Lectura: nucleul lui Hamer in cortexul peri-insular din dreapta ce poate actiona organe cum ar fi arterele coronare. Conflictul este localizat intr-o zona cerebrala care ar putea da nastere unei angine pectorale in faza de simpaticotonie. Dar domnul isi regaseste siguranta “teritoriala ”in alta parte” si trece astfel la etapa de vagotonie. ..In rezolvarea conflictului, domnului in cauza ii va aparea un edem de reparare care corespunde nucleului lui Hamer si ulceretele microscopice coronare se vor cicatriza. Acest proces de cicatrizare ar putea merge pana la obstructionarea arterei, pe cand edemul cerebral ar putea atinge o extensie capabila sa atinga artera vecina, care regleaza ritmul inimii. Aceasta va trimite inimii instructiuni anarhice, provocand un infarct miocardic.

Sectiune frontala (cu scanner-ul cerebral) a domnului care considera ca i s-a facut o magarie Lectura: nucleul lui Hamer in trunchiul cerebral, in corelatie cu intestinul. Conflictul este localizat intr-un punct al trunchiului cerebral care guverneaza intestinul si genereaza producerea polipilor in faza de simpaticotonie. Dar domnul in cauza isi revine, si iata ca intra in etapa de vagotonie. El va remedia proliferarea de la nivelul colonului printr-o hemoragie, eliminand astfel celulele tumorale.

El se va simti obosit, si va merge la medic...care, ignorand complet ca bolnavul este in faza de vindecare, va emite un diagnostic care risca sa dezlantuie o recrudescenta a stressului, etc.

– teama de moarte (care va provoca cancer de plamani)
– teama de a nu putea ajunge la esential (care va provoca un cancer la ficat).

– Teama ca totul cade peste el (patologia rinichilor.)

Sectiune transversala (cu scanner-ul cerebral) al domnului care vede totul ca pe o Frumoasa Ocazie Lectura: un edem de reparare a nucleului lui Hamer in cortexul temporal stang, legat de rect.... Edemul care s-a format

este un simptom de trecere la etapa de revenire (vago-tonie), având o patologie rectală. Domnul în cauză nu se înțelege de fapt deloc cu colegii săi și această concediere i-a permis să își rezolve o veche problemă de identitate din teritoriu. În consecință îi vor apărea hemoroizi în semn de revenire a ulcerelor rectale.

PARTEA A DOUA CAPITOLUL 1

Corpul și conflictele sale

“Ceea ce pentru omida reprezintă sfârșitul lumii, este de fapt nașterea unui splendid fluture” John Eccles, premiul Nobel al medicinei pentru descoperirea proceselor chimice în legătură cu propagarea impulsurilor nervoase, afirmă ca: “majoritatea savanților sunt formați la școala materialismului. Este o formă extrem de rigidă, constituită de un ansamblu de dogme care nu sunt în mod necesar justificate din punct de vedere științific! Printre altele, afirmația cum că existența noastră nu ar fi decât o simplă combinație biologică, renunțând la a înțelege toate elementele care nu își găsesc locul în acest ansamblu (sub pretextul că nu ar fi științifice), este mai rea decât o dogmă: este o superstiție! Știința este plină de superstiții, de credințe de tot felul... Dar ceea ce este cu adevărat derutant, este că oamenii sunt convinși că știința are un răspuns la toate.” * * Citat de Dr. Ch. Randier, “Sida: o altă viziune” în Infor Vie Saine (Viata Sănătoasă) nr. 92, noiembrie-decembrie 1992.

După cum am putut vedea de-a lungul paginilor precedente, cele cinci legi ale Medicinii Noi conferă în cele din urmă un sens vieții și manifestărilor sale; nu este vorba despre a recunoaște simptomele și a căuta ca acestea să fie eliminate dintr-o dată cu ajutorul medicamentelor, ci mai degrabă de a înțelege cauzele emoționale profunde, diferite pentru fiecare individ în parte, trezind în acesta din urmă conștiința că el poate inversa procesul și îi poate schimba direcția. Calatoria către sine însuși poate fi uneori “dureasă”, dar întotdeauna aduce cu ea rezultate prețioase: e vorba despre a face bilanțul și de un nou punct de plecare în viață, pe alte baze, noi.

Înainte de a ilustra diferitele tipuri de conflict cu propriile consecințe, ar fi poate bine să reluăm firul subiectului rezumând pe scurt corespondențele care pun în relație diferitele zone ale creierului, originea embriologică a organelor și patologiiile care le sunt atribuite. Trunchiul cerebral se “ocupa” de conflictele cele mai “arhaice”, de importanță vitală, care ne ating în adâncul ființei noastre: recuperare, înghițire, trecere, digerare, eliminarea “înghițiturii/ nodului” în diversele accepțiuni ale termenului care merg de la hrana până la bani, de la aerul pe care îl respirăm crezând că am castigat și că avem biletul castigator în buzunar și care trece pe lângă noi pentru că nu îl găsim în buzunar, lucru care ne-ar permite să încasăm premiul cel mare... În faza activă a conflictului, patologia se va exprima printr-o proliferare celulară cu-

prinzând celulele guvernate de trunchiul cerebral și derivati ai endodermului. În etapa de recuperare și în prezența ciupercilor și microbacteriilor, vom asista la un procedeu de cazeificare sau de necroză.

Cerebelul se ocupă de conflictele care sunt în relație cu “adapostul” și cu integritatea persoanei. Și aici va exista o proliferare celulară, în faza unui conflict activ în organele care deriva din mezodermul cerebelos, cu necroză în faza de revenire. Maduva cerebrală se ocupă de conflictele legate de autodevalorizare, precum și de cele care au legătură cu unele aspecte ale sexualității. Pe durata etapei de conflict, va avea loc o pierdere de substanță în organele derivate ale mezodermului maduvei cerebrale și comandate de aceasta. În etapa de revenire, procedeu care tinde să copleșească tumorile va da naștere sarcomi, limfomi, lipomi, fibromi și chisturi.

Cortexul se ocupă de conflictele ce au legătură cu teritoriul și frontierele care delimitează personalitatea individului în raport cu cea a semenilor săi. În etapa activă a conflictului, va avea loc o pierdere a substanței, pentru organele având proveniență ectodermică, guvernate de cortex, cu restituirea substanței prin cicatrizare, în etapa de revenire, sau patologii echivalente la cancer (paralizie, blocaj funcțional) în faza de conflict, cu revenire la normal în etapa de revenire. În ceea ce privește localizarea manifestării patologice va fi de ajuns, pentru a o înțelege, să se revină în momentul exact al socului emoțional: “în acel moment se produce o asociere emoțională imediată și spontană între semnificația subiectivă a emoției resimțite și localizarea la nivelul corpului; nu este deloc același lucru cu o lovitură directă, în față sau un picior în spate.”*

*Dr. Ch. Randier, “Descoperirile dr. R.G.Hamer: legile biologice, în Infor Vie Saine, nr. 117.”

Pentru a analiza aici o listă completă cu toate patologiiile și cu conflictele care le generează ar dura prea mult; iar scopul acestei cărți este acela de a sensibiliza cititorul să se apropie într-un nou mod de medicină, incitându-l să caute în sine însuși, plecând de la legile pe care tocmai le-am enunțat, originea problemelor de sănătate de care suferă. Pe parcursul paginilor care urmează, vom descrie câteva dintre cele mai răspândite patologii. Cititorul interesat va putea să se raporteze, pentru celelalte, la lucrările dr. Hamer care sunt citate pe site-ul internet menționat în biografia noastră.

PIELEA

Pielea este unul dintre organele cele mai importante din corpul omenesc deoarece ea acoperă, la adult, o suprafață de doi metri pătrați aproape. Ea nu numai că acoperă și protejează organismul, dar joacă un rol esențial în supraviețuirea noastră, asigurând, de exemplu, procesul de respirație. Se disting șapte straturi în structura sa, dar va fi suficient să luăm în considerare doar trei dintre acestea: -epiderma, stratul cel mai superficial, de proveniență ectodermică; -dermul, stratul situat

imediat dedesubt, in legatura cu mezodermul cerebelos;

-hipodermul, cel mai profund strat, in legatura cu mezodermul maduvei cerebrale.

Diferitelor origini embrionare corespund, dupa cum am vazut, conflicte, patologii si reveniri diferite. Ne vom limita la a considera doar epiderma, pentru nenumaratele afectiuni la care sunt adesea supusi dermatologii.

Iepurasul abandonat

A fost odata un iepuras care, intorcandu-se de la scoala, nu gasi pe nimeni acasa. Isi cauta tatal si mama, isi striga fratii si surorile, insa nu primi nici un raspuns; se simti trist si insingurat, se intinse pe jos; il cuprinse frigul; fusese deci abandonat. Porni in cautarea familiei sale, parul incepu sa ii cada pe ici pe colo: manifesta un conflict de separare. Dar, incetul cu incetul, incepu sa simta prospectimea ierbii si frumusetea florilor; isi dadu seama ca vrabiute si randunici zburau pe cerul albastru si intelese ca intreaga natura era prietena lui. Singuratatea fusese invinsa. Ii reveni curajul si se intoarse acasa, vesel si incalzit; tatal si mama sa il asteptau! Atunci incepu sa se scarpine, agitat, cu labuta din spate: era pe punctul de a se vindeca, fara sa stie. Iata ceea ce se petrece in realitate, cand suferim de ceea ce numim o boala a pielii. Intregul nostru corp este acoperit de epiderma si de fiecare data cand intram in contact cu cineva, in mod real sau imaginar, doar pilea intra in actiune: cand dam mana cu cineva, cand mangaiem pe cineva sau suntem palmuiti, cand avem o legatura amoroasa, cand mangaiem o pisica si asa mai departe...

Conflictele care sunt in legatura cu epiderma sunt de felul urmator; "As vrea sa intru in contact, dar nu pot". Pe parcursul etapei active a conflictului pielea se ulceraza in locul in care contactul este imposibil, pe cand pe durata etapei de revenire epiderma se umfla si se inroseste. Se vor putea remarca manifestari cutanate cum ar fi: exeme, dermatite, urticarie, neurodermite si exanteme: pilea are un aspect bolnav. In general in acest moment va fi consultat medicul dermatolog, atunci cand pielea este in etapa de revenire : dat fiind ca perioada activa a fost in general de lunga durata, la fel se va petrece si cu perioada de revenire. In afara de aceasta va exista riscul de urmasi recidive urmate de noi etape de revenire, care vor intarzia vindecarea.

O fetita a fost crescuta de bunica ei pana la varsta de 10 ani: parintii sai, intotdeauna in calatorii in interes de serviciu, nu se puteau ocupa de educatia ei. Dar iata ca mama sa obtine in cele din urma, un loc de munca stabil in Franta; se hotaraste deci sa o ia la ea pe fiica sa, impartand-o astfel de bunica ei. Micuta resimte foarte negativ aceasta separare (conflictul de separare) si pielea sa incepe sa prezinte anumite ulceratii; in afara de aceasta, are picioarele intodeauna reci. Dupa o anumita perioada, copilul se obisnuieste, depaseste socul emotional si intra in etapa de revenire: vor apare atunci eriteme,

mai ales pe brate, deoarece avea obiceiul sa isi imbratiseze bunica.

TESUT ADIPOS, MUSCHI, TENDOANE SI OASE

Aici se vor manifesta conflictele de devalorizare a sine-lui, cu toate gradele de instensitate posibile, si in locul in care devalorizarea (simbolica sau reala) este perceputa.

Tesut adipos

Prezent pe toata suprafata corpului, acesta are o functie izolanta care reduce pierderea caldurii la nivelul pielii, constituie o rezerva importanta de energie, sustine si protejeaza diferitele organe. Functia dominanta a celulelor sale este aceea de a inmagazina trigliceride, grasimi neutre.

Marius B. are 17 ani, varsta primelor tentative de seductie, dar simte ca este prea slab; de fiecare data cand o tanara il priveste, imediat se gandeste; "Cu siguranta va gandii despre mine ca sunt prea slab!" Pe durata a 20 de ani care urmeaza, isi vor face aparitia pe toata suprafata corpului lipomi, dar acestia vor disparea in decurs de o saptamana, imediat ce Marius isi va fi inteles problema. Este vorba aici despre un usor conflict de devalorizare de sine cuprinzand o parte din corp, considerata inestetica (de exemplu a nu avea picioare frumoase, etc.) care va provoca o necroza a tesutului adipos pe durata fazei active de conflict si un lipom, reconstructie excesiva a tesutului, in etapa de revenire. Lipomul va inceta sa se mareasca la rezolvarea conflictului.

Muschii netezi si striati

Acesti muschi produc miscarea, care deriva din alternanta dintre contractie si relaxarea musculara.

- muschii striati (numiti astfel datorita dispunerii aparte a fibrelor acestora) se insereaza pe oase pentru a permite miscarea scheletului.

- Muschiul cardiac constituie partea principala a inimii.

- Muschii netezi sunt situati in structurile interne (stomac, intestin, organe abdominale si vase sanguine).

In ceea ce priveste muschii striati, socul este intotdeauna legat de o lejera devalorizare de sine in legatura stransa cu miscarea: a nu putea sa isi ia picioarele la spina, retinere sau respingere, aparare sau atac. De aici deriva atrofierea musculara, in etapa conflictuala, si hipertrofia in etapa de revenire.

Conflictul va fi diferit pentru muschii netezi : de fapt, va fi vorba de imposibilitatea de a face sa avanseze "inghitura" dincolo de intestin. Efectul va fi o necroza a muschiului pe durata etapei active; o tumoare benigna a tesutului muscular, colici intestinale si un peristaltism crescut .

Tendoane

Este vorba despre "cordoanele" tesutului conectiv care au functia de a fixa muschii pe oase. In cazul unei usoare devalorizari de sine in corespondenta cu amplasarea tendonului, etapa de simpaticotonie se manifesta printr-o necroza a tendonului (ruptura tendonului lui Achile, de exemplu), iar etapa de vagotonie va cuprinde revenirea tesutului tendonului, prin tumefiere.

Oasele

Constituie schela care sustine si protejeaza organele corpului si permite miscarea. Osul este un tesut dinamic care se reinnoieste in mod continuu, descompunandu-se si regenerandu-se pe toata durata vietii.

Conflictul de devalorizare de sine va fi mai specific si mai intens daca se manifesta in oase. In acest caz, el va provoca decalcifierea unei parti a scheletului, ajungand pana la osteoliza (adevarate gauri) daca conflictul continua mult timp.

Boul salbatic

Este anotimpul iubirii in padurile din nordul Canadei si boii salbatici se lupta pentru cucerirea femelelor. Bătălia, care se desfasoara fara varsare de sange este totusi destul de speciala: cele doua patrupede isi iau un lung elan pentru a se ciocni fata in fata; cel care pierde va fi cel care da inapoi. Asadar cei doi adversari vor trebui sa si concentreze toate fortele in labele din spate, in muschii coapselor. Cel care pierde va trai un conflict de devalorizare de sine de a nu fi putut tine piept adversarului si va exprima aceasta in partea corpului care nu i-a permis sa reziste: femurul. Va apare atunci o decalcifiere a femurului. Timpul trece, totusi dandu-i masculului in cauza posibilitatea de a depasi devalorizarea de sine si de a trece la etapa de revenire: se va forma o batatura osoasa care va avea functia de a face femurul si mai rezistent decat inainte, pentru luptele care vor urma.

In iunie 1993, Clara R. este insarcinata de catre colegii sai sa apere o secretara care a fost concediata. Soc: nu numai ca directorul nu vrea sa o asculte, dar o si ameninta ca o va concedia si pe ea. Clara are un sentiment dublu de devalorizare; in ochii directorului care o forteaza sa "plece capul" si in ochii colegilor sai, de a nu fi reusit sa o readuca inapoi pe vechea colega. In decembrie acelasi an, uzina se inchide si Clara isi gaseste un nou loc de munca; dureri puternice in zona cervicala isi fac aparitia, mai intai interpretate ca si reumatism, apoi recunoscute ca si osteolize. Era vorba despre o devalorizare intelectuala si morala. Blanche C. lucreaza la biroul soacrei sale care, intr-o buna zi hotaraste sa o dea afara: sotul sau nu o apara, si Blanche se simte cu atat mai devalorizata incat, neavand nici o diploma, nu isi gaseste un alt loc de munca; este deci fortata sa ramana acasa. Conflictul dureaza timp de sase ani, el reactivandu-se de fiecare data cand isi revede soacra, pana in ziua in care isi fractureaza femurul: consecinta socului de a fi trebuit sa cedeze, impotriva vointei sale, in fata cuiva mai pu-

ternic decat ea (persoanele in varsta se simt adesea victime ale aceleiasi situatii.)

Luc G. ia lectii de tenis de doi ani. Este foarte priceput, intotdeauna printre cei mai buni. Creste mult in iarna din 90/91, fizicul sau se dezvolta in consecinta si joaca mai putin bine. In decembrie, instructorul sau il intreaba, de mai multe ori; "Dar ce e cu tine? Nu mai stii cum se face un serviciu?" (N.T. -cel care lanseaza mingea, in tenis.) Luc se simte dezgustat de tenis si devalorizat in fata colegilor sai, devine foarte inchis si renunta chiar la a mai iesi cu ei cu bicicleta. In iulie, mama sa care nu stia nimic despre aceasta, ii face cadou un calculator. Luc este foarte mandru si colegii lui incep sa vina la el pentru a juca impreuna (N.T. jocuri pe calculator). A devenit foarte abil in jocurile pe calculator cu mana dreapta. La sfarsitul lunii iulie, il doare pumnul drept, iar parintii cred ca este rupt. La sfarsitul lunii august durerile se intensifica, iar pumnul i se umfla. Radiografiile arata un osteosarcom, revenirea osteolizei!

Osteosarcom Ceea ce va fi diagnosticat ca si osteosarcom este o excrescenta relativ neinsemnata in faza de revenire. Nu numai ca sarcomul (tumora maligna) nu are nimic de-a face cu carcinomul (cancer al pielii), deoarece acesta din urma prolifereaza intotdeauna pe durata fazei active a unui conflict, dar provenienta sa embriogenica il face sa fie usor de distins: carcinomul a iesit din ectoderm si endoderm, sarcomul din mezoderm. Conflictul care corespunde sarcomului este intotdeauna o devalorizare de sine.

Leucemia

Pe parcursul unui stagiu tinut in 1990, Hamer a facut remarcat faptul ca in etapa de rezolvare a marilor conflicte de devalorizare, vor urma recalcifieri ce vor cere o multiplicare a celulelor sanguine, altfel spus: o leucemie. Leucemia este o etapa de revenire care se va opri dupa acest proces. In momentul solutionarii conflictului, ne vom afla in prezenta unei vasodilatatii; masa de serum creste in circulatie, facand loc unui efect de dilutie. cantitatea elementelor prezente in sange pare, astfel, inferioara valorii sale reale; o pseudo-anemie se va adauga veritabilei anemii. In acest caz se va actiona, de obicei, cu transfuzii de sange avand scopul de a mari nivelul hemoglobinei, care se considera a fi insuficient. Dar daca s-ar tine cont de masa vasculara normala (asa cum era inainte de vasodilatatie), se va ajunge la un nivel al hemoglobinei mult mai ridicat decat cel constatand cand vasodilatatia se va fi produs. Bolnavul va trece printr-un conflict in ceea ce priveste sangele ca urmare a transfuziei: acest gen de conflict, (pe care il poate declansa simpla vedere a unei picaturi de sange, o transfuzie, o dializa, etc) duce la o necroza a splinei si la o trombopenie (diminuare dramatica a plachetelor, elemente de coagulare.) De fiecare data cand se produce o rana, o hemoragie, are loc mobilizarea naturala a plachetelor, care vor acoperi rana si deci diminuarea numarului plachetelor in circulatie, deoarece plachetele parasesc circuitul sanguin pentru a putea efectua "reparatia". Si iata transfu-

ziile de sange si de plachete, care ar putea avea consecinte grave, conform lui Hamer, pana la a provoca moartea bolnavului!

In cazul copiilor care se nasc bolnavi de leucemie, ne gasim tot intr-o etapa de revenire, ca o urmare a unui conflict de devalorizare care s-a petrecut in timpul vietii intra uterine. Cand, in pantecele mamei, cordonul ombilical se invarte in jurul bebelusului, iar acesta se simte sufocat, cand bebelusul simte nevoia sa "iasa " fara a reusi, el trece printr-un conflict de devalorizare a sinelui pe care il va rezolva intrand in vagotonie in momentul nasterii sale. Leucemia va reprezenta astfel, reparatia, pe cand faza de conflict va fi fost traita in uter.

Doctor Honoris Causa (pentru lup)

Un lup se afla in urmarirea unui cerb: in padure are loc o drama de viata si de moarte. Cerbul trebuie sa-si salveze pielea, si lupul trebuie sa reuseasca sa-si prinda prada, care constituie masa sa zilnica. Tufisurile sunt stufoase, acoperite cu ramuri rupte, pietre sparte ici si colo, dar cerbul, avansand cu salturi mari, reuseste sa tina lupul la distanta; acesta recurge la toate resursele pentru a nu se lasa prins. In timpul alergarii, ajung in fata unui sant: cerbul, cu un elan mai puternic, reuseste sa il sara. Lupul nu abandoneaza, sare si el, dar cade in sant si isi rupe o labuta. In padure, dupa cum stiti, nu exista nici crucea rosie, nici medic veterinar, care sa vina sa ii puna labuta in ghips, dar lupul stie ce trebuie sa faca pentru a-si salva viata: se ridica, desi cu greutate, si cauta un tufis dupa care sa se ascunda. Acolo isi linge rana pentru a o dezinfecata (saliva are mari proprietati antiseptice). Apoi adoarme, pentru a putea ramane cat se poate de imobil. Bea, pentru a se hidrata, cateva picaturi de ploaie, mananca doi sau trei viermi de pamant care-i trec prin fata, dar nu se misca deoarece stie ca e pe cale de a-si vindeca labuta. Osul incepe sa-si revina, in locul in care s-a produs fractura, si daca ar fi posibil sa ii facem o transfuzie de sange, am descoperi ca are leucemie. Dupa aproximativ 40 de zile, lupul isi revine si face primii pasi; verifica starea labutei sale. Acum are un fel de umflatura osoasa, un osteosarcom, a carui functie este aceea de a ii face labuta mai puternica decat inainte, pentru a nu se mai rupe: in mezodermul cerebral, "sensul biologic al bolii" se indeplineste in etapa de revenire a bolii. Lupul este salvat, poate din nou sa vaneze; si niciodata un lup nu a murit de leucemie sau de osteosarcom!!

SISTEMUL CARDIO-VASCULAR

Inima reprezinta organul motor al sistemului cardio-vascular; indeplinind functia de pompa, ea asigura circulatia unui sange intotdeauna "nou", intr-un circuit de aproape o suta de mii de km de vase sanguine.

Artere coronariene – infarctul miocardic

Arterele coronariene iriga miocardul (tesutul muscular cardiac) si constituie ramificatii ale aortei ascendente avand functia de a livra sange oxigenat inimii. Legea celui mai puternic Intr-o mare padure canadiana, o turma de cerbi traia conform legilor naturii.. Seful turmei, un mascul puternic si magnific, isi domina regatul aparandu-si teritoriul si impunandu-si legea. Din cand in cand, el miroase urina caprioarelor pentru a sti cand va veni momentul de a se cupla....; cum va fi primit semn,, va face tot ce ii sta in putinta pentru a perpetua specia. Puii se vor naste intotdeauna primavara, cand blana lor se va confunda cel mai usor cu culorile vegetatiei. Cand va veni iarna, ei vor fi destul de puternici pentru a se putea apara impotriva lupilor. Fiecare detaliu e ste in mod minunat orchestrat de catre legile universului. Anii trec si puii cresc; unul dintre ei, cel mai viguros, incepe sa simta pornirile naturii: ar vrea sa aibe multe caprioare la dispozitie si pe care sa le comande cum vrea el. Astfel, veni si ziua in care se va simti puternic pentru a il infrunta pe seful clanului si sa il alunge din teritoriu, pentru a avea la randul sau "un harem". Momentul lupului a sosit, insa tanarul cerb nu are experienta celui in varsta. Acesta din urma castiga. Trece un an, apoi trec doi, si tanarul cerb devine din ce in ce mai puternic, pe cand seful de clan incepe sa imbatraneasca. De aceasta data tanarul va castiga lupta si va elimina adversarul. Dar acesta din urma revine la atac, deoarece este atasat teritoriului sau din punct de vedere biologic si trebuie sa il recastige cu riscul vietii. Natura ii acorda o ultima sansa: pentru a reusi sa se opuna tanarului cerb, trebuie sa isi intareasca muschii si deci sa ii irige cu un aflus mai mare de sange, care aduce elementele necesare; singurul mod de a face acest lucru este acela de a face recurs la o ulceratie a partii (numita intima) a arterelor coronariene ce deriva din ectoderm, deoarece astfel calibrul arterelor creste, lasand sa treaca o cantitate mai mare de sange. El nu are insa prea mult timp la dispozitie: doar 15 zile. De fapt, daca luptele ar dura mai mult, toata economia existentei ar fi perturbata, puii s-ar naste vara, si nu ar fi destul de puternici pentru a scapa de lupi cand

ar veni iarna. Asadar, batranul cerb va avea timpul necesar si nu mai mult pentru recastigarea teritoriului. Daca aceasta ar trebui sa ii ia mai mult timp ar muri de infarct.

Conceptul de "teritoriu" poate lua, la om, diferite aspecte: casa sa, locul sau de munca, masina sa, familia, mediul in care se simte in largul sau, si extinzand aceasta, persoanele care fac parte din acest mediu: parinti, copii, colegi, angajati. Cateodata trebuie luate in calcul si obstacolele intalnite atunci cand conducem o asociatie in care trebuie sa supraveghem stocul magazinului de exemplu, sa tinem bilantul cheltuielilor familiale sau sa ne suportam soacra care are intotdeauna ceva de spus atunci cand trebuie luate decizii importante...

Si iata ca dintr-o data se petrece ceva ce va priva persoana in cauza de spatiul sau vital: o concediere, pensio-nare, un divort, furtul masinii, falimentul firmei, sau fap-

tul de a trebui sa traisca intr-un asezamant pentru pensionari. In momentul in care individul va face tot ce ii sta in putinta pentru a recastiga teritorul pe care tocmai l-a pierdut, natura va pune in practica programul sau biologic de supravietuire: ulceratia arterelor coronariene printr-o angina pectorala intensa, pentru barbatul care este dreptaci si pentru femeia care este stangace. Toate energiile vor fi mobilizate pentru a castiga batalia! (ca barbatii sunt victimele unui infarct mai des decat femeile, din punct de vedere statistic vorbind, nu mai este un mister. Femeile, daca sunt dreptace, sufera mai degraba de flebita.)

Conflictul fiind rezolvat, creierul inverseaza ordinele si trece la revenire.: tumeficarea intimei coronariene si stenoza coronarienelor care vor fi considerate ca si cauza a infarctului care se prezinta de la doua la sase saptamani dupa solutionarea conflictului.

Daca conflictul se intinde pe mai mult de trei luni, simptomele vor fi usoare: o simpla aritmie. Daca dureaza de la trei la opt sau noua luni, va trece printr-o criza eliptoida, infarct a carui intensitate va fi proportionala cu durata si importanta conflictului. Daca conflictul dureaza mai mult de opt sau noua luni, tumefactia cerebrala care provoaca criza eliptoida (si deci infarctul) va fi mortal. Sa ne amintim ca regiunea creierului care guverneaza arterele coronariene este apropiata de cea care guverneaza ritmul cardiac, de aceea edemul de reparare, prea intins, o atinge de asemenea si pe aceasta care va trimite atunci inimii comenzi anarhice. Cauza infarctului miocardic trebuie cautat la nivelul creierului, si nu al inimii! Dar, conform lui Hamer, medicina ar putea sa salveze inca multe vietii chiar si in acest ultim caz, facand, in momentul crizei eliptoide sau chiar inainte, o injectie intravenoasa de cortizon in doza mare si dandu-i bolnavului simpaticotonice cum ar fi cafea, ceai, etc. Si mai ales, fara perfuzie care nu ar face decat sa aduca lichid edemului cerebral deja prea mare! Cursa cu ambulanta, sirenele si electrocardiograma, adesea traite ca un "atac" de inima, contribuie la diminuarea sanselor de supravietuire; s-a observat, de fapt, ca persoanele care au suferit un infarct au o posibilitate de a -si reveni mult mai repede acasa decat la spital.

Pericard

Inima este inconjurata si mentinuta la locul sau de catre pericard, un fel de saculet care o inconjoara si o protejeaza, lasandu-i in acelasi timp destula libertate pentru a se putea contracta cu vigoare si rapiditate.

"Draga domnule, va trebui de acum inainte sa fiti foarte atent, altfel riscati sa suportati o operatie de inima." Daca bolnavul primeste acest diagnostic ca un "atac" la inima sa, daca se teme pentru inima sa sau pentru cea a unei persoane pe care o iubeste, daca se teme de dureri, palpitatii si umflarea picioarelor provocata de o problema cardiaca, va risca sa faca un mezoteliom al pericardului. Solutia va fi o pericardita cu dificultati respiratorii si tahicardie, simptome care creaza adeseori, la

randul lor, un nou soc, declansand un cerc vicios din care se va iesi cu greutate.

Vene coronare – embolie pulmonara

Venele coronare transporta impuritatile si sangele incarcat cu anhidrid carbonic pana la plamani, unde va putea din nou sa fie oxigenat. In lumea animala femela simte nevoia instinctiva de protectie, nevoie de a fi penetrata cand este in calduri, de a fi hranita atunci cand vine vremea ca ea sa se ocupe de nasterea puilor. Transpus in domeniul uman feminin, toate acestea se pot traduce printr-un conflict de genul urmator: lipsa de afectiune, senzatia de a nu fi in centrul atentiei, de a fi frustrata din punct de vedere sexual, de a fi o "femela" de ordinul doi, toate acestea aducand o "nuanta" teritoriala.

Anne credea ca a petrecut o noapte de dragoste exceptionala, cand il auzi pe sotul sau spunandu-i ca a fost o noapte ca si celelalte. Aceasta femeie va trai un conflict de frustrare sexuala cu nuanta teritoriala ale caror urmari vor fi aparitia unor ulceratii ale colului uterin si la nivelul venelor coronare. Ea iese din acest conflict parasindu-si sotul si supravietuieste emboliei pulmonare care survine in momentul crizei epileptoide.

SISTEMUL LIMFATIC

Sistemul limfatic este constituit dintr-un lichid, limfa, de vasele limfatice care au rolul de a le transporta si de alte structuri si organe secundare care cuprind tesutul limfatic si maduva osoasa, sediul producerii limfocitelor. Limfocitele sunt o categorie de globule albe legate de sistemul imunitar pe care le gasim in ganglionii limfatici.

Conflictul va fi de genul: "ma simt atacat si vreau sa ma apar", deci tesutul limfatic se ulceraza pentru a permite o mai buna trecere si, ca urmare, o mai mare maturare a limfocitelor si monocitelor care constituie sistemul meu de aparare. Iata semnificatia biologica. Ganglionii limfatici se comporta ca si oasele: "gaurile" sau necrozile se vor forma in simpaticotonie si tumefactiile, adenopatii in vagotonie. Un om care va fi trecut printr-un soc de devalorizare de sine insotit de angoasa, dupa esecul unei casnicii; dar dupa o vreme si-a gasit o alta partenera si a depasit astfel conflictul. Etapa de revenire s-a manifestat prin aparitia unui ganglion limfatic la axila dreapta, umflarea bratului si o furunculoza.

APARATUL RESPIRATOR

Acesta permite schimbul gazos, adica introducerea oxigenului si expulzarea anhidridului carbonic. Respiratia permite un schimb gazos intre atmosfera, sange si celulele gratie urmatoarelor trei procese:

- ventilatia pulmonara care permite schimbul de aer dintre plamani si atmosfera prin intermediul inspiratiei si expiratiei;
- respiratia pulmonara externa care consta dintr-un schimb gazos dintre plamani si sange;

– respirația internă care constă dintr-un schimb gazos între sânge și celule. Aparatul respirator cuprinde căile respiratorii superioare (nasul, farinxul) și căile respiratorii inferioare (larinx, trahee, bronhii, plămâni). Nu vom studia aici decât conflictele care ating organele în care se realizează schimburi gazoase: plămâni și bronhii.

Plămâni

Există în corpul nostru anumite părți fără de care nu am putea trăi sau supraviețui, cum ar fi splina, vezica biliară, bratele, și altele, indispensabile menținerii vieții. Nu este imposibil să trăim fără plămâni, fără alveolele pulmonare care permit oxigenului să intre în corpul nostru pentru a efectua operațiunile de oxigenare indispensabile.

Conflictul care se va exprima în detrimentul plămânilor este frica arhaică și viscerală de a muri, de a nu mai putea respira, de a muri sufocat, teama de a-și lipsi “gura de aer” necesară. Organismul începe să construiască, în acest caz, celule alveolare specializate, pentru a putea capta mai mult oxigen și deci de a reuși să supraviețuiască. Nucleele rotunde ce apar pe o radiografie a unui plămân, indică situația în care conflictul a durat prea mult și organismul a mers prea departe în procesul de producere benefică. Tumorile alveolare compacte proliferază până la rezolvarea conflictului. Radiografia va scoate în evidență teama de a muri, exprimată printr-o imagine cu diferite pete albe, pe când teama de a pierde o ființă iubită se va manifesta prin apariția unei pete unice. Prezenta petelor multiple și a nodulilor în partea superioară a plămânului, care devin din ce în ce mai mici în partea de jos, vor manifesta teama de a suferi în momentul morții. În momentul în care teama de moarte dispare, conflictul este rezolvat și toate aceste celule pe care corpul le-a creat pentru a supraviețui nu mai servesc la nimic. Dacă bolnavul are șansa de a nu fi fost niciodată vaccinat împotriva tuberculozei, bacilii Koch, care datează din timpuri îndepărtate și acționează asupra endodermului, vor curăța plămâni de toate celulele tumorale, lăsând, în final, caverne rotunde și foarte curate. Atunci problema este rezolvată, doar dacă ...medicina, ignorând totul în legătură cu acest mecanism, nu diagnostichează o tuberculoză, reinnoind astfel teama de moarte, însoțită de un nou cancer de plămân.

Bronhiile

Bronhiile își fac apariția după plămâni, în istoria omului. Bronhiile se nasc din ectoderm, pe când plămâni, mai arhaici, deriva din endoderm. Din acest motiv, conflictul care se referă la bronhii se dovedește mai puțin grav decât precedentul pentru organism, fiind legat, și el, de “gura de aer”. Dar aerul despre care este vorba aici este aerul care ne înconjoară în spațiul nostru vital, teritoriul nostru. Este cantitatea de aer indispensabilă pentru fiecare: “lăsa-mă să respir”, “imi tai respirația”, de când soțul meu a ieșit la pensie, nu mai am spațiu vital. “Sunt obligat să închiriez o parte din casa mea”, “situația nu

mai este la fel la servici, de când directorul a fost schimbat”. Dacă teama este cea care domină în momentul socului, se va ulceriza bronhia stângă, dacă este vorba despre un sentiment de limitare teritorială care domină, ulcerile se vor manifesta pe bronhia dreaptă și deoarece va fi vorba și de cauza teritorială, impactul provocat de socul emoțional va putea lovi în același timp și arterele coronare.

Corpul va intra, ca de obicei, în etapa de revenire în momentul în care conflictul va fi depășit, închizând ulceratiile. Mucoasa intra-bronhială se va umfla, ventilația periferică va deveni insuficientă provocând o atelectazie, deseori diagnosticată, în mod greșit, ca fiind un cancer al bronhiilor. Se va manifesta prin tuse, expectorații abundente, cu eliminarea țesutului excedent. Cu cât conflictul va fi fost de o durată mai mare, cu atât există un risc mai mare de atelectazie.

- un conflict de o mai mică importanță va provoca o gripă, în etapa de revenire;
- un conflict mai intens va provoca, în vagotonie, o bronșită sau o criză de astm;
- un soc grav va cauza formarea de cavități mari a căror etapă de vagotonie va duce la revenire sub formă de cancer al bronhiilor.

Până și soarecii știu ...

O sută de hamsteri și o sută de soareci au fost supuși prezentei fumului timp de un an, însă doar soarecii au făcut cancer de plămân la sfârșitul testului. Va trebui, ca întotdeauna, să se caute motivul în programarea biologică care este patrimoniul fiecărei specii: hamsterii traiesc sub pământ, acolo unde focul nu ar putea exista datorită lipsei de oxigen. Deci nu sunt programați pentru a recunoaște fumul. Soarecii, dimpotrivă, traiesc în locuri în care există riscul autocombustiei: fumul este pentru ei primul semn de pericol care declanșează teama de a muri, și în consecință, fuga. În lumina a toate celor enumerate aici, ne vine să ne punem întrebarea dacă tutunul are cu adevărat de-a face cu cancerul de plămân...

Epidemiile de gripă

Se anunță o epidemie și în câteva zile cei 50 000 locuitori vor fi luat deja virusul, însă doar jumătate dintre ei vor avea febră: cei care vor fi rezolvat un mic conflict teritorial pe durata anului în curs! Pusi în prezenta virusului, aceștia amorțesc etapa de revenire: trăiască gripa, să fie bine venită!!! În ceea ce privește vaccinul anti-gripal, ne întrebăm pe bună dreptate cine profita de pe urma acestuia: cu siguranță nu viitorii vaccinați, care, slăbindu-și sistemul lor imunitar, riscă boli mult mai grave!

ORGANELE DE REPRODUCERE

Reproducerea este procedeul care permite nașterea noilor exemplare ale unei specii și trecerea materialului genetic de la o generație la următoarea. Organele de re-

producere sunt, la barbat, testiculele sau gonadele masculine care produc spermatozoizi si secreta hormoni. La femeie, organele de reproducere sunt ovarele (care produc hormoni), trompele lui Fallope si uterul, in afara de organele externe feminine. Printre acestea se numara si sanii.

Sanii

Exista patru tipuri principale de conflicte in ceea ce privesc sanii:

-Glanda sanului: conflictul se raporteaza la o drama traita pe teritoriul personal, "cuibul" in care randunica isi naste puii, ii hraneste si ii creste. Ca si regula generala, este un conflict care implica tot ceea ce femeia protejeaza, din punct de vedere matern, sub aripa sa. Daca de exemplu este vorba despre copii, conflictul va atinge sanul stang (la o femeie care este dreptace); va atinge sanul drept in cazul in care, la aceeasi femeie, este vorba despre partenerul sau (intr-un conflict fara nuanta sexuala), de exemplu de un partener catre care ea are o atitudine materna sau, prin extensie, este vorba despre un prieten, parinti, frati si surori, nepoti sau chiar de catelul pe care vrea sa il protejeze.

Etapa activa a conflictului se va face remarcata prin aparitia unui nodul compact de marime proportionala cu durata conflictului. Bolnava va fi deseori diagnosticata cu cancer la san. Etapa de revenire va implica o reducere a tumorii prin niste bacterii. In lipsa acestora din urma, nodulul se inchistea, intrerupand astfel proliferarea prin mitoză. In acest caz aparte, tumoarea nu reprezinta o solutie pusa in practica pentru a asigura supravietuirea subiectului insusi, ci o solutie pentru "celalalt": copilul meu este in pericol, asa incat voi produce mai mult lapte pentru el, un lapte mai hranitor, pentru a putea supravietui. Iata "functia biologica" a cancerului de san.

Conductele galactofore:

este vorba despre un conflict de separare, de lipsa de comunicare cu o persoana apropiata, pe care ai vrea sa o strangi in brate: sotul care se indeparteaza in favoarea muncii sale, (sanul drept), fiul care pleaca sa isi continue studiile departe de casa (sanul stang). Din punct de vedere biologic aceste conducte galactofore reprezinta o invaginare a mamelonului (deci a ectodermului). Pe durata etapei de simpaticotonie vor exista ulceratii, urmate in vagotonie de o tumefiere a mucoasei cu epitelium care tapiteaza conductele. Tumefierea va fi insotita de o secretie care nu se poate descarca in exterior, deoarece insasi tumefactia astupa aceste conducte. Consecinta acestui fapt va fi o inflamatie, mai mult sau mai putin vizibila, in spatele mamelonului Acesta va fi deseori diagnosticat ca si cancer ulcerant.

Dermul sanului:

conflict de "murdarie", de agresiune impotriva integritatii noastre, conflict la ideea de a fi desfigurata de o mare cicatrice, o mutilare a sanului...Pete maro si furunculi, care cresc daca conflictul se prelungeste, apar in etapa de simpaticotonie. In etapa de vagotonie se va inregistra o reducere, in prezenta bacteriilor.

Terminatiile nervoase ale sanului: conflictul derivand dintr-un refuz de a fi atinsa si de o dorinta de separare: "nu mai vreau ca sotul meu sa ma atinga", "nu mai vreau sa fiu palpata de catre medic," "nu mai vreau sa fac radiografii".

Micute granule mobile ca niste bile, care fug sub degete la palpare, isi fac rapid aparitia; este lichidul de la nervii care circula mai putin bine si devine gelatinos. Acestea vor disparea daca conflictul a fost de scurta durata, altfel se vor inchista.

Gonade (ovare-testicule) Reprezinta un mare conflict de pierdere, adeseori insotit de un sentiment de culpabilitate si impresia de a fi fost victima unei "lovituri sub centura". Un conflict creat de pierderea unui copil sau a unei fiinte iubite pe care nu o vom mai putea revedea niciodata.

Oul si gaina

A fost odata odata o gaina ale carei oua erau luate de catre fermier in fiecare zi. Animalul era foarte trist si traia de fiecare data un conflict de pierdere pe care il depasea ouand un alt ou. Dar fermierul il lua si pe acesta: inca o data conflictul de pierdere la care ea nu putea avea alta solutie decat aceea de a mai oua un ou (la leoaica si la femeie, solutia biologica a unui conflict de pierdere este tumoarea ovarelor care permite producerea mai multor ovule). Dar deoarece pierdea mai multe oua, gaina a trait un conflict de separare si au inceput sa ii cada penele de pe partea posterioara. Cu timpul, un soc de pierdere a teritoriului sau potential, constituit de puisorii ei, se adauga si gaina intra in depresie. Iata de ce gainile se oua, cazandu-le penele si sunt totdeauna asa de deprimare!

Cainele Baset al micutului Charles

Charles avea un caine micut, un caine din acela zgomotos si iritabil, care latra toata ziua. Era fiu unic si parintii sai care trebuiau sa lipseasca adeseori datorita muncii lor, il lasau acasa cu matusa sa destul de in varsta. Micutul caine era tovarasul sau preferat, prietenul sau; ii vorbea, se jucau de-a v-ati ascunselea, il mangaia strangandu-l in brate, il urmarea prin toata casa si cand oboseau de atata joaca, adormeau amandoi pe canapeaua din salon. Intr-o dimineata, copilul isi ia cainele si ies impreuna la o plimbare, insotiti de matusa. Cainele simte mirosul unei catele in calduri, de cealalta parte a strazii, si se avanta in plin trafic inspre ea. O masina il loveste. Socul: copilul pierde intr-o singura clipa, tot ce avea mai drag si in acelasi timp se simte lovit de un sentiment de vinovatie ca nu si-a supravegheat prietenul.

Pe durata conflictului activ, va avea loc o necroza a lichidului interstitial al ovarelor sau al testiculelor. Dar pe durata etapei de revenire, tesutul afectat de necroza isi va reveni, formand un chist ce va avea functia de a produce o cantitate mai mare de hormoni sexuali, testosteron si estrogeni, pentru a mari virilitatea barbatului si feminitatea femeii. In acest caz avem de a face cu o solutie biologica destinata conservarii speciei si nu aceleia a individului. Noi suntem programati pentru a supravietui si pentru a perpetua specia!

Sa vorbim despre chisturi...

Chisturile rinichilor si ovarelor evolueaza in unei sarcini : unui chist ii sunt necesare noua luni pentru a putea indeplini functiile care ii sunt desemnate in organism. Conform lui Hamer, trebuie sa se evite extirparea acestuia pe durata celor noua luni, deoarece ele adera la organele vecine. Neavand un sistem de circulatie autonom, chisturile isi asigura aprovizionarea cu sange servindu-se de aceste organe. Aceasta situatie biologica normala a fost, pana aici, interpretata gresit ca fiind o excrescenta canceroasa de natura infiltranta. Pentru a confirma aceasta teorie, facem apel la faptul ca insasi o parte din aceste tumori infiltrante continua sa se reformeze, dupa ablatiune, pe durata celor noua luni, ceea ce cere o a doua ablatiune. Le consideram deci ca fiind tumori maligne.

In realitate trebuie sa se evite extirparea chistului, tumorii sau organului inainte ca tumoarea sa fie capsulata , deoarece pe durata perioadei de crestere se creaza ramificatii care intereseaza organele vecine si care sunt in masura sa o hraneasca. Prin urmare, creierul da ordinul de a rupe aceste conjunctii si aceasta pe durata celei de a doua parti a etapei de vagotonie. Organul redevine atunci autonom. Doar in acest moment se va putea trece la o interventie chirurgicala, daca amplasarea sau dimensiunea chistului o necesita.

Trompele lui Fallope

Conflictul avand o nuanta semi-sexuala, cearta insotita de expresii vulgare, in general cu o persoana de sex masculin. Proliferarea mucoasei conduce de obicei la obstructionarea completa a trompelor. Asistam deci la o necroza ce poate fi insotita de usoare pierderi de sange, in etapa de revenire. Putem cita cazul unei amazoane care a rasturnat un alt cavaler, primind in schimb cuvinte urate si insulte; sau acela al unei tinere fete respectabile pe care un "nimeni" o importuna in mod continuu cu propuneri obscene. Patologiile si conflictele care se raporteaza la aceste situatii vor varia dupa organul si tesutul cu care au legatura.

- endometrul, care este in derivatie endodermica,
- colul uterin (derivare ectodermica) sau
- musculatura uterina care deriva din mezodermul cerebelos.

Mucoasa corpului uterin (endometru)

"Neptolul meu mai mic si-a gasit o tanara fata atat de buna, cum nu mai exista alta ca ea, bine crescuta, ne-

vand nici un alt interes decat casa si familia sa. Imaginati-va ca de fiecare data cand venea sa ma vada imi aducea o cutie cu ciocolata mea preferata. " Batrana avea lacrimi in ochi . "O iubeam mult si eram atat de fericita pentru nepotul meu Ah! Tinerii de astazi, cine ar putea spune ce au in cap. Imaginati-va ca a parasit-o, saptamna trecuta pentru o fata care nu imi place deloc!" Bunica tanarului traia un conflict care ii era insuportabil, in raport cu viata nepotului ei. Si acest conflict s-a incarcat sub forma unei tumori de col uterin.

O mama de 45 de ani a venit la consultatie suferind de o tumoare a cavitatii uterine. Ii explicam asadar legile Noii Medicini si ii vom spune ca trebuie sa fi trait, conform acestora , cu putin timp inainte de descoperirea tumorii o drama familiala cu nuanta sexuala de genul "aceste lucruri nu se fac" sau un conflict in ceea ce priveste viata sexuala a unuia dintre cei apropiati ei, un fiu, o prietena, nepotii si nepoatele. Ochii i se umplu de lacrimi si femeia roseste: "Haideti, doamna, trebuie sa lasati toate astea sa iasa la suprafata, retraiti-va emotia, doar verbalizand ceea ce ati trait creierul se va da batut, va inversa ordinea si va va lasa sa va vindecati. "Femeia izbucneste in hohote: "Fiica mea a fost violata de un negru!". Ii luam mana si observam ca a inceput sa friga; pulsul, pana atunci mai degraba slab, acum bate cu putere. O lasam sa isi deschida inima, apoi ii vom explica ceea ce va face corpul sau, pe durata zilelor ce vor urma: "Inca nu sunteti la menopauza, asa ca sa nu va mirati daca veti avea o hemoragie in urmatoarele zile. Vetii pierde mult sange deoarece corpul va expulza tumoarea si daca intr-adevar veti fi reusit sa va explicati ceea ce s-a intamplat veti iesi din acest tunel. "

Colul uterin

Cand tumorile corpului uterin se prezinta in etapa de simpaticotonie adica atunci cand conflictul este inca in derulare si nu gaseste inca solutia, tumorile colului uterin apar in etapa de vagotonie adica de revenire. Este fundamental ca bolnavul sa inteleaga faptul ca, corpul sau este pe calea vindecarii, chiar daca nu a atins inca stadiul de echilibru complet (normotonie). De fapt, imediat ce socul emotional va fi fost eliminat creierul transmite corpului ordinul de a repara ulceratiile produse pe durata etapei de conflict activ. Conflictul va fi de ordin sexual: "frustrare sexuala" datorita abandonului venit din partea sotului sau, de despartire, perceputa si traita intr-un mod negativ sau de dependenta nesanoata sexuala in privinta unui partener fie prea indiferent, fie, dimpotriva, sufocant.

Musculatura uterina

Aici apar fibromurile de care sufera multe femei si care sunt, in realitate, "reparatia " unei necroze a muschiului uterului ca urmare a unei devalorizari cum ar fi de exemplu aceea de a nu avea copii sau de a nu fi avut copilul pe care am fi vrut sa il avem. Aici femeia isi risca

identitatea de femeiesi nu de partenera sexuala. (colul uterin).

Francoise S. isi pierde bebelusul dupa 6 luni de gestatie; era un frumusel, l-a vazut la ecografie. Dupa doi ani este din nou insarcinata dar de data aceasta se naste o fetita. Cateva saptamani mai tarziu mama este diagnosticata cu un cancer de muschi uterin (conflict de identificare cu fiica sa).

Prostata

Era aniversarea lui Helene si sotul sau, Louis, a invitat-o la restaurant sa sarbatoreasca impreuna, la lumina lumanarilor, ca niste tineri indragostiti. I-a oferit cadou o bratara draguta si au petrecut o seara minunata. Intorsi acasa, Louis se gandea deja la noaptea de dragoste care ii astepta, dar, in ciuda tuturor mangaierilor lui Helene, el nu a reusit sa faca dragoste! Louis a trait un conflict de devalorizare cauzat de faptul de a nu fi fost la inaltime, de a nu fi fost "in regula" din punct de vedere sexual in relatia cu sotia sa. Socul emotional a fost atat de intens incat a generat un adenom al prostatei. Glanda prostatica indeplineste doua functii biologice: contine un antiseptic natural care este in masura sa curete caile genitale -conduce, ca un dirijor, functiile genitale si poate deci permite barbatului, chiar in varsta, sa repuna in functiune angrenajul reproducerii, in caz de nevoie. Deci putem avea doua tipuri de conflict:

- conflict cauzat de o sexualitate considerata incorecta, in afara normei, in ceea ce priveste viata de cuplu, un partener care se poarta rau, in mod neplacut; sau
- conflict "semi-genital" in ceea ce priveste ceva josnic, abject.

Semi-genital inseamna ca "centrul de gravitatie" al materiei conflictului nu se opreste exclusiv doar in zona genitala in sensul propriu sau figurat, dar tema acestei sexualitati actioneaza ca o muzica de fond. Aici se afla ceea ce face diferenta dintre acest conflict si conflictele sexuale (integral).

SISTEMUL DIGESTIV

Hrana are pentru organism o importanta vitala: ea reprezinta sursa sa de energie. Dar pentru ca celulele sa o poata folosi trebuie sa fie descompusa, prin digestie, in molecule suficient de mici. Organele care au aceasta functie alcatuiesc sistemul digestiv.

Calea hranei

Tocmai veniti de la cumparaturi , cand, ajungand acasa, gasiti un caine vagabond care cauta prin gunoaie, in cautarea hranei. Cuprins de compasiune, va hotarati sa ii dati o bucata de carne pe care ati cumparat-o pentru pranz, oricum aveati in plus. Fluierati dupa caine, acesta isi intoarce capul spre dumneavoastra, ii aruncati bucata de carne, spunand: "Prinde-o!" Cainele fuge sa o prinda, uitandu-se cu grija in jurul lui pentru ca nu cumva un alt animal sa i-o fure, apoi o inghite dintr-o singura ing-

hitura, fara ca macar sa o mestece, singurul sau gand fiind: "in sfarsit, ceva de mancare!!" Fuge, cautandu-si un colt linistit, si incepe sa digere. Stomacul se straduie sa ii digere hrana care trece mai apoi in intestin, in etapa de asimilare, in timp ce ficatul si pancreasul ajuta si ei in cadrul acestui proces. In sfarsit, deseurile biftetului gustos care raman nefolosite trec in ultimele cai ale intestinului, care le va elimina la momentul potrivit.

Pentru animal,"bucatura de mancare" este cu adevarat o hrana, "prada" de care are nevoie pentru a se hrani si a supravietui. Dar pentru om, se poate adauga un sens figurat la sensul literal al termenului, hrana fiind reprezentata de catre obiectul dorintei noastre care ne scapa, , casa pe care nu reusim sa o terminam, masina care ne-a fost furata, banii necesari pentru a trece cu bine de sfarsitul lunii, reputatia noastra profesionala, un contract ratat, jucaria pe care o vad zilnic in vitrina unui magazin si pe care nu o pot cumpara, o mostenire pe care ma bazam, dar care imi este "sufлата" in ultimul moment, si asa mai departe.

Gura: palatul.

Cineva crede ca a castigat la loto, cand isi da seama, pe neasteptate, ca a pierdut biletul. Banii castigati erau de fapt o "inghitura " pe care omul o avea deja in gura, dar se afla in imposibilitatea de a o inghiti. In acest moment survine un adenocarcinom al palatului.

Gura: mucoasa.

Marie are relatii foarte bune cu una dintre colegele sale, insa aceasta se indeparteaza ca urmare a unei neintelegeri. Marie incearca sa o gaseasca si sa ii ceara explicatii, deoarece nu ii poate accepta comportamentul. Isi doreste sa aiba un schimb verbal pe care nu il poate obtine deoarece , de fiecare data cand se intalnesc, colega ei nu este niciodata singura, chiar mai rau: o evita pe Marie. Satula de a suporta acest stres, Marie lasa totul balta si accepta situatia asa cum este; asadar trece in etapa de rezolvare a conflictului si iata ca, dupa cateva zile, ii apare o afta dureroasa.

Amigdalele

Sunt mase de folicule limfatice care se regasesc de asemenea in anumite mucoase ale faringelui, a palatului, a limbii, si care au functia de a opri eventualii corpi straini inghititi sau inhalati.

Vrabia de pe marginea ferestrei

Un vant de primavara proaspat imprastie in natura semintele plantelor si iata ca o vrabiuta, catarata pe marginea unei ferestre, isi deschide ciocul si prinde una din zbor. Dar in secunda urmatoare, o alta vrabiuta, care cioripea foarte aproape de acel loc, i-o fura; in timp ce aceasta din urma pleaca imediat, o a treia vrabiuta intervine, si, la randul ei, o smulge. Atata vreme cat acea

seminta nu este in siguranta , in stomac, exista inca riscul ca o a treia vrabiuta sa vina sa i-o ia; astfel exista urmatorul conflict: “ am prins “bucatura” in sa ea ar putea inca sa imi scape. ” Solutia conflictului va fi anghina.

Esofagul

Totalitatea esofagului era tapitata, la origine, de catre epiteliul intestinal inlocuit mai apoi, pentru cele doua treimi superioare, de epiteliul pavimentar (ectoderm), desi se pot regasi uneori parti din vechea mucoasa intestinala. In ceea ce priveste treimea inferioara, aceasta deriva din endoderm. Pentru primele doua treimi, conflictul va fi acela de a nu putea inghiti: ceva care nu reuseste sa “treaca ” cu ulceratii asupra partii superioare a esofagului (“largesc aceasta portiune pentru ca bucatuca sa pota cobora) in etapa de conflict activ si in cea de revenire, inflamatiile zonei ulcerate insotite de stenoza si dificultati la inghitire; nu ramane decat sa se astepte revenirea (normalizarii) vindecarii, intrucat nu s-ar putea petrece nimic altceva. In ceea ce priveste conflictul din treimea inferioara, acesta va fi de aceeasi natura: imposibilitatea de a « inghiti » un obiect pe care am pus deja mana. Urmeaza mai apoi un adenocarcinom care deseori se vindeca spontan , inainte chiar de a fi diagnosticat. Ceea ce ramane vor fi considerate ca fiind varice ale esofagului.

Stomacul

Trebuie sa se faca diferenta dintre o mare curba , care provine de la endometru si curba mica, ce provine de la ectoderm. Conflicte, patologii si reveniri care vor avea deci naturi diferite. Problema o constituie o “bucatica care ramane in stomac”, asociata cu teama de a-i lipsi ceva. In ambele cazuri care urmeaza, socul s-a manifestat in regiunea implicata. O mama cerea intotdeauna bani fiicei sale . Pe masura ce timpul trece, fiica sa traieste un conflict dublu: nu mai are bani sa ii dea mamei sale, considera inacceptabil, “greu de digerat”, modul de a reactiona al acesteia din urma. Un barbat aflat la pensie pleaca in Corsica, dupa moartea mamei sale . Pleaca, convins ca va reusi sa recupereze casa familiala. Dar cand ajunge la fata locului, verii sai se opun si nu poate face nimic: legile tarii nu ii permit sa fractioneze suprafaata de teren. Ar fi in stare sa cedeze totul pentru acea casa, in sa verii sai nu sunt de acord. Socul emotional va avea o dubla nuanta: pe de o parte ii lipseste casa, si pe de alta parte, nu reuseste sa digere atitudinea verilor sai. In momentul socului, organismul produce celule adeno-carcinom specializate in secretia acidului gastric, pentru a descompune “bucata mare” care nu vrea sa “coboare “ si o face digerabila.

A reusi sau nu sa o digere este o chestiune de viata si de moarte. In etapa de vindecare ciuperca si microbacterii (bacilii Koch) rezistenti cum sunt la acizi, intervin pentru a cazeifica celulele specializate devenite de acum inutile.

– Curba mica, bulbul duodenal, orificiul pilor.

Conflictul de contrarietate teritoriala cu o persoana pe care ne este imposibil sa o evitam dar care ne ramane “in stomac”; conflict ce priveste persoane sau situatii pe care suntem fortati, impotriva noastra, sa le infruntam. Pe durata etapei active, vom remarca manifestandu-se arsuri la stomac, dureri ascutite, ulcer al stomacului, al orificiului pilor sau al bulbului duodenal. In etapa de vindecare ulcerul va incepe sa sangereze , colorand fecalele cu rosu inchis. Desi sangele in fecale este considerat ca fiind semn bun, deoarece confirma vindecarea in curs, ne-am obisnuit pana acum sa consideram aceasta ca fiind ceva negativ. Dimpotriva criza epileptoida, aceasta este periculoasa din punct de vedere cerebral deoarece, avand in vedere ca suntem in prezenta unui conflict care implica teritoriul, poate declansa un infarct miocardic.

Intestinul subtire

Intestinul reprezinta ultima bariera de trecut pentru ca “ bucatuca ” sa devina cu adevarat “ eu insumi”, ultimul pas de facut pentru a -l asimila; daca totusi este vorba despre o indigestie “necurata”, nu numai ca nu voi fi in masura sa o absorb, dar imi va fi teama de a muri de foame. . Atunci corpul va fabrica , in locul in care s-a blocat (“bucatica” reala sau imaginara) un adenocarcinom avand ca scop secretia unui suc care va face ca aceasta sa alunece inainte. Tumoarea intestinala benigna va fi redusa de necroza datorita bacililor Koch, in etapa de vindecare , cu manifestari de hemoragie ce vor fi interpretate ca fiind niste boli autonome (boala lui Crohn).

O sotie este alungata de sotul ei. Dublu soc: a suferit o lovitura puternica si se teme ca nu va mai avea ce sa manance , deoarece nu are nici un bun. Ea va manifesta urmatoarele patologii:

- boala lui Crohn: vagotonia derivand dintr-un conflict care cuprinde indigestia, adaugata la teama de a ii lipsi ceva;
- aderente: acestea au rolul de a aduce sange organismului in etapa de vindecare;
- ocluziune: rara, datorata fie unui edem, fie unei tumori, dar nu poate fi atribuita unui cancer de intestin subtire.

Colonul

Cu cat ne apropiem de anus, si cu cat conflictul va avea legatura cu ceva ce tine de lasitate, abject, contrarietate familiara ce se vrea a fi eliminata ,expulzata din fiinta noastra, infamie. Aici, ca si la celelalte organe, gravitatea bolii va depinde intotdeauna de intensitatea conflictului trait: de la un simplu polip pana la o tumoare mare cu riscul de ocluziune intestinala. Deoarece ne gasim in prezenta unui endoderm, etapa de vindecare va fi marcata de o reducere necrotica, insotita eventual de pierderi de sange.

Rectul este format din doua tesuturi suprapuse: ectodermul intern si endodermul de suprafata. In ceea ce-

priveste pe primul, hemoroizii vor constitui etapa de rezolvare a conflictului in ceea ce priveste o "mizerie" pe care am trait-o si pe care vrem sa o eliminam, pe cand atunci cand este vorba despre cel de-al doilea, aceiasi hemoroizi in etapa simpaticotonica vor exprima conflictul, mai adeseori la femei, ale persoanei care nu reusese sa-si "gaseasca locul" in cadrul "teritoriului".

Ficatul

Digestia chimica care se desfasoara in intestinul subtire nu depinde doar de secretiile sale, ci si de activitatea celor trei organe anexe care se gasesc la exteriorul tubului digestiv: ficatul, pancreasul si vezica biliara. Ficatul este, dupa piele, organul din corp ce prezinta suprafata cea mai importanta: este si cea mai grea dintre glande: 1,4 kg aproximativ, la adultul mediu. El are numeroase functii vitale, printre care metabolismul glucidelor, lipidelor, al proteinelor. El secreta bila si inmagazineaza vitaminele, sarurile minerale, precum si o proteina care se asociaza cu fierul pentru a constitui feritina.

Vulpea Evelyne

Fermierul Joseph avea vreo 30 de gaini grase si doi cocosi frumosi. In fiecare dimineata le dadea de mancare si le lua ouale proaspete. Apoi se aseza intr-un colt si isi numara pasarile de curte. Le cunostea pe toate, una cate una, pe unele chiar le botezase. Dar intr-o zi le numara in zadar: una dintre gaini lipsea. Suspicios, cauta atent si gasi o gaura: fara indoiala ca o vulpe se strecurase pe acolo. Evelyne avea totul pentru a fi fericita cu aceasta curte de pasari in vecinatate si viata ei s-a schimbat: hrana zilnica ii era asigurata, ii era de ajuns sa fure o gaina la fiecare doua zile, si in rest se odihnea! Totusi, Joseph fermierul hotara intr-o zi sa isi vanda ferma: gata cu gainile! Grea viata incepea pentru Evelyne. Acum trebuia sa mearga la vanatoare si sa manance putinul pe care il gasea, un soarece, niste soparle, si cam atat. Il era foame in permanenta si era o situatie de alerta permanenta, ficatul sau incepu sa l se acopere de noduli pentru a pune in rezerva putinul de hrana de care putea dispune. Vara urmatoare un alt fermier si-a instalat ferma pe locul unde fusese cea a lui Joseph. Evelyne fusese salvata si ficatul sau si-a revenit rapid la dimensiunile normale.

Sensul biologic al tumorii la ficat este acela de a folosi la maxim putinul de hrana disponibila, dat fiind ca este vorba aici de un conflict ce priveste teama de moarte din lipsa de mijloace, probleme de familie, frica de a lipsi ceea ce este esential, teama profunda de a ii "lipsi" ceva in adevaratul sens al cuvintului, pana la teama de a muri din cauza unui cancer la intestin, intrucat intestinul asimileaza hrana. Termenul de "hrana" trebuie considerat in sens figurat: tot ceea ce ne permite sa ramanem in viata, banii, munca, vacantele, etc.

Organismul mobilizeaza deci "elementele" specializate, celulele hepatice tumorale, care digera, inmagazineaza si lucreaza la maxim. Solutia biologica a creierului pentru a evita sa se moara de foame, este aceea de a crea noduli, mici "depozite" de hrana, si deci de a mari volu-

mul ficatului pentru ca organismul sa poata dispune de rezervele care ii vor permite sa astepte zile mai bune. Cand "foamea"ia sfarsit, creierul face sa intre in actiune bacilii Koch pentru cazeificarea nodulilor (tuberculoza ficatului). In lipsa bacililor, nodulii se inchisteaza si se pot calcifia. Pe durata celei de-a doua parti a etapei de vindecare, creierul ordona reducerea prothrombinei-pentru a fluidifica sangele si a evacua deseurile cu ajutorul globulelor albe.

lata unul sau doua exemple:

Un om care sufera de cancer la intestinul subtire sufera o operatie chirurgicala, Intr-o zi, asigurarea sa diminueaza indemnizatia de boala si omul sufera un soc emotional nascut din teama de a nu putea sa traisca pana la sfarsitul lunii din banii care ii raman, ceea ce declanseaza un nou cancer, de aceasta data de ficat. O firma da faliment, iar proprietara spune: " O sa murim de foame!" Fiica sa o crede, si dupa o vreme, mai tarziu, l se depisteaza un cancer de ficat.

Cai biliare si pancreatice

Ele varsa in intestinul subtire bila si suc pancreatic care favorizeaza asimilarea substantelor nutritive. "Mania si ranchiuna ca urmare a unei nedreptati suferite" sunt cuvintele cheie care favorizeaza ulceratia cailor biliare intra si extra hepatice. Hepatita reprezinta etapa de vindecare. Cand valorile hepatice incep sa se normalizeze, o "coma hepatica" s-ar putea instala: ar fi vorba despre o coma cerebrala intervenita imediat ca urmare a unei crize eleptoide. Conform lui Hamer, ar fi de dorit sa se administreze in acest moment o doza puternica de cortizon si glucoza care vor putea actiona imediat ce criza se va sfarsi.

Pancreasul

Este alcatuit in principal din doua grupe de celule: insulele lui Langerhans (care, printre altele, secreta insulina) si "acini" (care secreta suc pancreatic). "Este o nedreptate pe care nu o inghit, o rusine, o indecenta!" Aici conflictul este atat de puternic fata de cele precedente incat stomacul nu le poate digera, si intestinul nu le poate elimina. Doar pancreasul ar putea sa le dea de capat, deoarece secreta enzimele cele mai puternice din tot organismul.

Angela a pierdut patru membri din familia sa si ultimul, unchiul Pierre, i-a promis ca ii va lasa mostenire o cabana la munte. Dar la moartea unchiului, sora Angelei este cea care o mosteneste. Si care, in plus se amuza pe seama acesteia: "conflictul pentru aceasta bucatica", cu rusinea, o fac pe Angela sa faca un cancer de pancreas, ca si Marius F. care are incredere in fiul sau pana in ziua in care descopera ca nu are bani in contul sau bancar. Banii au fost retrasi cu cardul sotiei sale. Fiul sau, furand-i, ii folosea pentru a cumpara droguri. O drama teribila! "droguri in casa mea!", "Mi-e teama pentru fiul

meu, ce va deveni ..?“, “ si eu care i-am acordat toata increderea mea!”

Exista doua posibilitati de revenire, conform lui Hamer, cancerul de pancreas nu este atat de periculos pe cat se crede:

- cazeificare cu formare de caverne;
- inchistarea cancerului, in absenta microbilor.

Insulele pancreasului

Claude este o doamna de 50 de ani, una dintre acele femei care lucreaza dintotdeauna la tara si care isi ajuta sotul sa reziste pana la sfarsitul lunii; au trei copii de intretinut, dar munca la camp a devenit mai putin rentabila, fata de altadata. In fiecare seara trebuie pregatita masa pentru cinci persoane, sa spele vasele, sa aranjeze bucataria, si apoi sa se multumeasca cu cateva ore de somn, deoarece se trezeste devreme. Insa sotul sau are energie din plin, in fiecare seara este dornic de a face dragoste cu sotia sa.

Claude “se impotrивeste” si il respinge in asa fel incat o cuprinde o anumita teama in ceea ce priveste reactiile sotului sau...

Magarul si morarul

Un magar tragea pe strazile unui sat o sareta incarcata cu faina, zahar, gluten si amidon care serveau la facerea fainii pentru oamenii din sat. Pe masura ce sareta inainta, faina traversa “arterele” satului pentru a ajunge pana la Blaise, patisierul. Dar iata ca dintr-o data magarul se opreste: a vazut un sarpe in mijlocul strazii. Morarul incepe sa il biciuie, pentru a il obliga sa inainteze, dar magarul se opune si ii este atat de teama incat toata faina si zaharul raman blocate pe artere. Totusi, oamenii au nevoie de aceasta si il asteapta cu nerabdare. Morarul coboara din sareta si isi da seama ca ceea ce l-a speriat pe magar nu este un sarpe ci un bat pe care il ia si il arunca in sant. Magarul porneste din nou, faina ajunge la destinatie in cele din urma. Morarul va face o paine buna din ea si prajituri gustoase pe care taranii le vor putea manca.

Acesta este diabetul:

2. conflict de rezistenta + teama = hiperglicemie (lipsa de insulina)
3. conflictul de respingere + teama = hipoglicemie (insuficienta de glucagon)

APARATUL URINAR

Functia sa principala este aceea de a mentine homeostazia in organism, regland compozitia, volumul si presiunea sangelui. Pentru aceasta, elimina si transforma cantitatile specifice de apa si de solutie lichida. Sistemul urinar se compune din rinichi, vezica, uretra .

Rinichii.

Tesutul renal cuprinde nefronii, unitati functionale ale rinichiului care filtreaza, secreta si reabsorb lichidele din corp. Urina este rezultatul nefronilor. Luc avea 17 ani cand parintii sai hotarara ca a sosit momentul sa il invete sa inoate pana acolo unde simtim ca picioarele nu mai ating fundul apei, deci unde apa era destul de profunda; dar Luc se facea ca nici nu aude, ii era prea frica. Parintii sai se hotarara sa faca un tur in vapor si cand au ajuns in larg, l-au impins pe Luc peste bord. Ce teroare ingrozitoare ! Luc suferi pe loc o necroza a tesutului renal, pentru a-si pastra urina.

Corpul nostru este alcatuit din 70% apa si cand traim un conflict in ceea ce priveste lichidele (apa, zapada, benzina, lapte, perfuzii, avalansa etc.) este ca si cum ne-ar fi teama ca ne pierdem apa din corp care reprezinta ca si aerul un element vital. Din punct de vedere al supravietuirii biologice, noi blocam de fapt iesirea sa din organism. Cand reusim sa rezolvam conflictul se formeaza un mare chist renal sau o proliferare celulara. Chistul este de fapt un nou tesut renal care are scopul de a inlocui in producerea urinei , rinichiul care si-a pierdut eficienta, in asa fel incat functionalitatea renala sa fie superioara nivelului de dinaintea socului emotional. Hamer nu recomanda sa se recurga la operatie din doua motive:

- chistul este un nou tesut renal care ia locul rinichiului necrozat si daca se trece la eliminarea lui sau se intrerupe contactul cu creierul : rinichiul nu va mai putea produce urina. Chistul se poate pastra toata viata fara a avea probleme sau daca este prea mare se va astepta pentru operatie, sa se vascularizeze (precum chisturile ovariene).
- deoarece zona cerebrala care comanda chisturile este dubla, unul pentru rinichiul drept si unul pentru cel stang, daca se intervine prin eliminarea unui rinichi inaintea terminarii etapei de vindecare, creierul va trimite acelasi ordin celuilalt rinichi, cu consecinte dezastruoase.

A propos de dializa ... conform lui Hamer, nimeni nu ar trebui niciodata sa intre la dializa, chiar daca nivelul de creatinina este foarte ridicat: se poate, foarte bine trai in aceasta stare, cu conditia sa se elimine 200 de centilitri de urina pe zi, cantitate care este eliminata in mod normal de orice fiinta umana.

Altfel dializa da nastere intotdeauna unui soc, datorita transfuziei, care loveste splina, rezervorul nostru biologic de sange.

Rinichii: tuburile colectoare

Tuburile colectoare sunt structurile prin care trece urina; pe durata acestei treceri, o parte din apa este reabsorbita si cedata sangelui, care la randul sau elimina substantele ce trebuiesc expulzate. Prezenta unor tulburari in aceste tuburi colectoare indica un conflict de

lupta pentru existenta intr-un context care implica faptul ca "am pierdut totul", ca nu mai "avem pe nimeni", ca dintr-o data ne aflam "intr-un neant" (refugiati, evacuati, emigrati); sau ca totul, in contextul social sau familial, "cade asupra noastra" in sens propriu si figurat. "Viata este prea grea", "prea mult este prea mult", "asta nu mai este viata", "mi-am irosit cei mai frumosi ani din viata cu cineva care nu merita". Avem senzatiile ca nu mai putem infrunta viata, ne gasim in fata unui mare gol, nu mai exista nimic, "nu mai am radacini". Se declanseaza atunci o proliferare celulara in etapa de conflict, urmata, in momentul vindecarii acesteia, de cazeificarea prin intermediul microbacteriilor, pierdere de albumina o data cu urina si hipertensiune. Pe durata acestei a doua etape se poate diagnostica adesea o tuberculoza renala, datorita cavernelor care iau locul tumorii.

Pestele scos din apa

In luna septembrie somonii urca in partea superioara a fluviului, revenind la sursa pentru a "cloci" ouale pentru ca mai apoi sa moara; acesta este ciclul vietii care isi urmeaza drumul. A urca cursul unui fluviu impetuos este un efort enorm si, ca si cum acest lucru nu ar fi de ajuns, ursul sta la panda, asteptandu-si prada. Somonii reusesc sa faca, doar prin forta cozii lor, niste salturi incredibile, depasind stanci inalte. Unul dintre ei reuseste sa faca un salt record, insa cade din nou pe mal, la umbra unei stanci: fiind in afara apei, este clar ca isi risca viata! Astfel el traieste un conflict de neantizare: un peste in afara apei nu are nici o sansa! Singurul lucru care ii ramane de facut este acela de a-si bloca rinichii pentru a retine cat mai multa apa, asteptand ca un val sa il arunce din nou in fluviu. Soarele isi face aparitia si in scurt timp, somonul se afla in plin soare: al doilea conflict de neantizare, a doua solutie biologica: isi blocheaza suprarenalele, productia de cortizon, pentru a ramane imobil si pentru a nu se misca in directia gresita. Este singura lui speranta de supravietuire. Intr-o situatie limita, biologia este aceea care comanda!

Vezi

Este un organ muscular situat in spatele simfizei pubiene. Forma sa depinde de cantitatea de urina pe care o contine: goala seamana cu un balon desumflat, plina ia forma unei pere. Ca si regula generala, capacitatea vezicii este mai mica la femeie din cauza uterului care este situat deasupra acesteia.

La animale, functia biologica a urinei este aceea de a "marca" teritoriul, lasand intrusilor un semn care spune in mod clar: "stop! Aici esti pe teritoriul meu!" Omul civilizatat a inventat toaletele, asa incat isi face nevoile intotdeauna in acelasi loc, insa functia biologica a ramas aceeaasi. Pentru femeie, mai interiorizata, deci mai inclinata spre apararea interioara a "cuibului", socul emotional corespunzator va fi cauzat de imposibilitatea organizarii spatiului vital sau prin faptul de a gasi dintr-o data un supra-sens. Omul este mai incrancenat in ceea ce

priveste apararea frontierelor externe ale teritoriului sau si daca acestea sunt amenintate, solutia biologica va fi aceea de a ulceriza mucoasa vezicii (ectoderm) pentru a permite trecerea unei cantitati de urina mai mari. Cand starea de alerta va fi incetata, corpul va repara ulcerurile: deci infectiile urinare, cistite, arsuri la mictiune...

Comportamentul pe durata celor doua etape ale bolii va fi invers pentru sub-mucoasa vezicii (dederivatia endodermica): polipi in faza de conflict si necroza in faza de revenire. Aici conflictul are legatura cu "ceva care nu este propriu", fie in interiorul, fie in exteriorul teritoriului.

SISTEMUL GLANDULAR

Am vorbit deja despre gonade si despre san in cadrul sistemului de reproducere. Vom vedea aici pe scurt, pentru a completa subiectul, partea corticala a suprarenalelor, hipofiza si tiroida, al carui rol important este acela de a asigura regularizarea organismului nostru prin intermediul hormonilor.

Partea corticala a suprarenalelor

Suprarenalele sunt situate deasupra fiecarui rinichi si se disting in doua zonedistincte prin structura si prin functie: partea corticala se afla la exterior si acopera partea interna. Prima deriva din mezoderm si produce hormoni indispensabili vietii, cum ar fi cortizonul si aldosteronul; a doua deriva din ectoderm, producand adrenalina si noradrenalina. Vom studia aici partea corticala a suprarenalelor. Socul emotional care il angreneaza este legat de teama de a gresi directia, de a merge in sensul gresit, de a fi pe o cale gresita. Deoarece partea corticala a suprarenalelor deriva din mezodermul cerebelos, va avea loc distrugerea unui element organic in etapa activa a conflictului, care se va repara in momentul etapei de vindecare.

Oaia ratacita

O oaie izolata reprezinta prada ideala pentru primul lup care trece prin zona; de aceea oile traiesc in turme.; natura aranjeaza intotdeauna bine lucrurile! Turma se trezeste dimineata devreme pentru a paste, cu capul plecat, pe pajiste, iarba proaspata, udata de roua nocturna. Una dintre oi gaseste o pajiste cu iarba proaspata. "ce dimineata fericita!" isi spuse ea si sub efectul gurmandiziei, iato ca paste atat cat poate, cu lacomie. Cand are gura atat de plina incat nu mai poate incapa nici un fir de iarba, isi ridica in sfarsit capul, insa turma a disparut. Pentru a paste pe pajistea proaspata, "s-a miscat in directia gresita" si iat-o singura in mijlocul colinelor. Memoria sa ancestrala ii trage un semnal de alarma care ii striga: "Alerta, alerta, atentie la lup!" dar creierul sau gaseste solutia perfecta pentru a ii salva viata : necroza partii corticale a suprarenalelor care inceteaza imediat producerea de cortizon pentru ca oaia sa se opreasca

acolo unde este si sa nu mai inainteze in directia gresita. Singura sa speranta de supravietuire este de a-si regasi turma, dar daca continua sa se deplaseze risca sa se indeparteze din ce in ce mai mult, irosindu-si orice sansa. Doua sau trei ore trec si turma se deplaseaza cautand iarba proaspata de pascut, atat de bine incat oaia ratacita aude behaitul de departe: este salvata!

Imediat iese din conflict, acum a gasit calea cea buna; creierul sau inverseaza ordinea, suprarenalele reincep sa functioneze, producand o doza puternica de cortizon care ii dau forta sa alerge pentru a se alatura turmei. Atunci va putea finalmente sa se odihneasca si sa duca la bun sfarsit vindecarea. In mod contrar demersului obisnuit, oaia se opreste pe durata etapei active a conflictului si alearga in etapa de vindecare: o dovada in plus ca natura gaseste intotdeauna cea mai buna solutie de a supravietui pe plan biologic!

Hipofiza

Hipofiza a fost considerata mult timp ca fiind cea mai importanta dintre glandele endocrine, deoarece ea secreta un mare numar de hormoni care controleaza la randul lor alte glande endocrine. Astazi se stie ca ea este stimulata de hipotalamus. Hipofiza este alcatuita din :

- un lob anterior care secreta hormoni, care regleaza la randul lor numeroase functii in organism, de la crestere la reproducere.
- Un lob posterior care cuprinde terminatiile nervoase.
- Un lob intermediar care se atrofiaza pe durata dezvoltarii foetusului.

Ne vom multumi sa examinam aici functia de secretie a hormonului de crestere.

Conflictul girafei La originea evolutiei, girafa nu prezenta nici o caracteristica particulara. Vegetatia era luxurianta si crestea atat de bine incat sfarsi prin a fi afectata deoarece hrana toate ramurile si frunzele care se multiplicau fara limita: trebuia gasit un "gradinar" pentru a le lega si a le reda vigoarea. Acest rol reveni girafei! Cu timpul, gusturile ei au inceput sa se modifice, asa incat incepu sa se gandeasca la faptul ca frunzele copacilor sunt foarte savuroase. Dar cum sa ajunga pana acolo sus? In natura, "functia creeaza organul". Hipofiza incepu deci sa faca ore suplimentare si gatul girafei incepu sa se lungeasca!

Conflictul asupra hipofizei este acela de a se simti prea mic pentru a atinge "bucatica (ce va servi drept inghititura)". Se formeaza un adenom local care mareste secretia hormonului de crestere, de unde acromegalia (gigantismul) nasului, barbiei, gatului, mainilor sau picioarelor, conform impactului socului emotional. Alungirea corpului constituie solutia reala a conflictului; ciuperci si microbacterii vor avea "sarcina" de a "reduce" adenomul.

Tiroida

Glanda tiroida se afla sub larinx si este singura care pastreaza in rezerva secretiile: hormonii tiroidieni (care regleaza folosirea oxigenului, metabolismul celulelor, cresterea si dezvoltarea fiintei umane) si calcitonina, care influenteaza homeostazia calciului. Ca si celelalte organe, ea se compune din doua tesuturi:

- acini, guvernati de trunchiul cerebral, care proliferaza in etapa de conflict dand loc unei hipertiroidii care poate genera ingrosarea gatului (datorita umflarii tiroidei - Nota trad.) . Aceste tumori raman, cel mai adesea inchise, dar cand sunt accesibile ciupercilor si microbacteriilor in etapa de vindecare, vor fi eliminati prin fistule.

Daca conflictul a durat prea mult, acesti acini se deterioreaza si se trece la hipertiroidie;

- canalele de excretie apartin ectodermului; vor putea deci prezenta un cancer ulcerant, un nodul rece in etapa de simpaticotonie si formarea de chisturi de revenire sau ingrosari benigne in etapa de vindecare.

"Trebuie facut repede", "repede, repede, nu este timp suficient pentru a face totul", " nu mai fac fata evenimentelor", sunt temele care implica tiroida.

A TREIA PARTE CAPITOLUL I

Cateva patologii foarte raspandite "Ideea pe care si-o fac despre realitate si nu realitatea insasi este cea care ii chinuie pe oameni. " (Epictet)

Dupa ce vom fi trecut repede in revista , pentru majoritatea organelor, patologiiile si conflictele care li se asociaza, mai ramane sa ne ocupam de cateva boli foarte raspandite, precum si de altele considerate de nevindecat. , facandu-l pe cei care sufera sa aiba convingerea absoluta ca se apropie de un sfarsit mai mult sau mai putim iminent. Acest lucru justifica pentru autoritatile sanitare si laboratoarele farmaceutice investitii enorme destinate cercetarii, cu sute de asociatii care strang fonduri si campanii publicitare asa numite "de informare", care, de fapt, au ca rezultat sa terorizeze cetateanul asa zis "ignorant". Totusi, toate aceste persoane nu fac decat sa caute "nod in papura" si dovada este ca oamenii continua sa suferi si sa moara, de cele mai multe ori inutil, in ciuda a importante capitaluri investite in cercetari. Sa fie toate acestea rezultatul unei ...rautati?? Sa speram ca nu; dar este sigur ca toti sunt in vartejul din care nimeni nu mai reuseste sa iasa, pentru a privi intr-o alta directie. Iar cel care incearca sa o faca este proscris. Doar cateva personaje care dirijeaza orchestra au un plan foarte clar in minte si detin cu totii mijloacele necesare pentru a se deghiza in binefacatori ai societatii. Dar a sosit momentul de a deschide ochii, de a reflecta si de a avea curajul deciziilor noastre. Suntem singurii nostri stapani, singurii artizani ai propriei vindecari. Am vrea sa ne ocupam , inainte de toate de conceptia care ar trebui adusa la niste dimensiuni mai ..juste: aceea a metastazei si a modului in care i se da bolnavului aceasta veste sau acest diagnostic.

Este vorba aici despre doua bombe intarziate ale caror efecte se pot dovedi dezastuoase.

CONFLICTUL PROVOCAT DE DIAGNOSTIC SI METASTAZE

Sa luam exemplul, din nefericire foarte frecvent, al unei femei bolnave de cancer la san. Asa cum am vazut, la o femeie dreapta, al carui san stang este atins, va fi vorba despre un "conflict in linie verticala", adica avand legatura cu relatia mama-fiica. Daca, dimpotriva, in cauza se afla sanul drept, conflictul va fi "orizontal", avand legatura mai mult cu relatia fata de partener. Se recurge la inlaturarea sanului pentru a constata apoi, imediat, un cancer al oaselor, in acelasi loc unde a avut loc amputarea; atunci va fi diagnosticata o metastaza. Femeia fiind supusa unor controale in mod constant, i se va prescrie imediat o radioterapie pentru a incerca sa opreasca metastaza oaselor si, putin mai tarziu, i se descopera un cancer la plaman, diagnosticat ca un cancer suplimentar. In acest moment, pronosticul nu potae fi decat unul din cele mai pesimiste.

Sa vedem asadar ceea ce se intampla in mod real, conform legilor Medicinii Noi. Femeia in cauza a resimtit o mare teroare in momentul in care fiul sau a fost doborat de o masina, aflandu-se timp de doua saptamani, intre viata si moarte. Cancerul la san este deci solutia biologica a creierului de a produce mai mult lapte si de a putea, eventual, sa hraneasca copilul aflat in pericol. Socul emotional fiind depasit, creierul inverseaza ordinea si trece la etapa de revenire: tumoarea se inchisteaza in prezenta microbacteriilor. Dar medicul care s-a ocupat de aceasta doamna nu cunoaste legile Medicinii Noi si o opereaza conform medicinei oficiale. Ce va simti cand se va trezi dupa operatie, din anestezie, fara un san? Un al doilea soc emotional, de devalorizare a ei insisi, iar creierul

va actiona programul lui biologic exact in locul in care a avut loc "pierderea de valoare". Deci nu va fi vorba de o metastaza, ci de un al doilea soc emotional.

Medicina oficiala afirma ca celulele canceroase migreaza, de la cancerul primitiv, pe cale arteriala sau limfatica; dar aceasta nu este decat o ipoteza, care nu a fost dovedita niciodata in laborator. Aceste celule tumorale trebuie sa fie inteligente, pentru a se transforma pe parcurs! Si, ce s-a intamplat cu macrofagii, aceste celule specializate care protejeaza corpul nostru, inlaturand anumiti "oaspeti" nedoriti?

E de ajuns un cuvânt pentru a ucide "Draga Doamna-spuse medical- va trebui sa recurgeti la chimioterapie, deoarece cancerul s-a raspandit pana la oase si aceasta metastaza trebuie oprita." Iata deci un alt soc emotional: daca bolnava il traieste ca pe un soc de diagnostic, cu aceeasi nuanta de devalorizare, cancerul la oase va capata o noua vigoare. Dar daca ea il traieste ca pe o teama de a muri "deoarece sunt plina de metastaze", creierul va declansa programul biologic potrivit, multiplicand alveolele pulmonare pentru a face sa intre mai mult oxigen cu scopul de a asigura supravietuirea: can-

cer de plamani! Asadar va fi vorba de un al treilea soc si nu de o metastaza.

Iluminati de ceea ce tocmai am descoperit, conceptul de metastaza pierde cel putin o parte din sensul care ii este atribuit in mod general, si putem vedea cata prudenta se impune atunci cand este vorba de comunicarea unui diagnostic, daca vrem sa evitam crearea unui nou soc emotional ale carui consecinte ar fi tragice.

Chimioterapia

Atunci cum se explica vindecările care au loc ca urmare a chimioterapiei? Hamer afirma ca bolnavii sau vindecati in ciuda Chimioterapiei! 30% din cazurile de cancer operat cu tratamente de chimioterapie si o parte din bolnavi vor suferi un nou conflict de panica si isi vor gasi moartea, dar cei care nu vor fi suferit un soc in ciuda chimioterapiei si a operatiei chirurgicale care va elimina vechiul cancer, se vor vindeca cu siguranta. Si medicina oficiala va putea afirma: "chimioterapia vindeca!"

Sida

Este sindromul de imunodeficienta, "ciuma secolului nostru"! Asa cum am discutat deja, in paragrafele consacrate celei de-a patra legi, de acest sistem imunitar pe care medicina oficiala il considera ca pe o arma destinata apararii sanatatii noastre si gata sa combata invaziile dusmanului. Medicina Noua isi limiteaza rolul: o usa care se deschide pentru a lasa sa treaca microbii folositori reparatiei daunelor suferite in etapa de simpaticotonie, si care se inchide in momentul in care acest lucru a fost indeplinit. In ceea ce priveste virusul HIV, medicina a deja scris mii si mii de pagini pe acest subiect, fara a ajunge

insa la o concluzie definitiva. Noi ipoteze care le contrazic pe cele precedente se succed fara intarziere. Diagnosticul, este ceva de genul: daca un bolnav seronegativ are tuberculoza, are tuberculoza! Dar daca cel care are tuberculoza este seropozitiv, atunci are SIDA!!! Dupa toate probabilitatile, exista un mare numar de persoane care au virusul SIDA, dar atat timp cat ele nu stiu acest lucru, vor muri traind un secol chiar, linistite, in patul lor. De fapt, ce se intampla in mintea unui individ care este anuntat ca este seropozitiv, in urma unei banale analize de sange? Iata inca un soc care deriva din diagnostic. Cel care reuseste sa il depaseasca va trai ani de zile cu aceasta sabie a lui Damocles, suspendata deasupra capului, pana in ziua in care in viata sa va interveni un element conflictual oarecare, care vor declansa imediat patologia corespunzand nuantei particulare a emotiei resimtite:

"totul cade peste mine"- boala de rinichi

"mi-e frica sa nu mor"- plamani

"nu mai valorez nimic"- oase

"ma simt marginalizata de societate" – piele

AZT-ul si celelalte tipuri de ajutor vor face restul!

BOLILE PARALIZANTE

Acest termen general acopera anumite patologii cum ar fi miopatiile, scleroza multipla, ticurile si torticolis-ul. Conflictul de baza are intotdeauna aceeasi natura: de a impune creierului nostru doua ordine contradictorii in ceea ce priveste miscarea si aceasta cu o intensitate si o durata mai mult sau mai putin prelungite. Organul interesat va fi placa motrice. Dar in interiorul conflictului in susi se va juca diferenta subtila intre ceea ce se exprima printr-o miopatie (boala a tesutului muscular) sau printr-o scleroza multipla (distrugerea tecei de mielina a neuronilor sistemului nervos central , in functie de situarea conflictului , in aval sau in amonte fata de evenimentul cheie (teama de ce s-ar putea intampla sau sentimental de culpabilizare in raport cu ceea ce s-a intamplat deja.)

lata doua exemple: In timpul unei plimbari la tara cu un prieten, iata ca la un moment dat il imping fara sa vreau. El cade intr-un canal si moare. Eu voi trai, dupa aceasta lovitura, un conflict, din cauza faptului ca eu sunt cel care l-a impins; consecinta acestui fapt a fost ingrozitoare, si daca nu reusesc sa imi iert acest lucru, ma voi simti vinovat, plin de remuscari. In incercarea de a face ceva pentru a remedia aceasta, voi distruge muschiul "vinovat" dintr-un gest.

Daca dimpotriva"mi-e teama ca voi cadea in fluviu" (dar eu inca nu am cazut) reprezinta cazul unui eveniment care nu s-a produs inca. Adica este vorba de o proiectie si deci conflictul se va manifesta printr-o scleroza multipla. Creierul gaseste de fapt solutia la teama de a cadea prin imobilizare. Nervul nu transmite impulsul muschiului (demielinizare, scleroza in placi).

Conflictele legate de bolile paralizante sunt de genul:

- a nu putea sa scapi, a nu gasi o iesire, a nu mai sti unde iti sta capul: paralizia picioarelor;
- a nu putea retine sau respinge :
o bratul stang la barbatul care este dreptaci;
o bratul drept la femeia care este dreptace
- a nu putea evita: musculatura spatelui si a umerilor.
- Teama de a se gasi prizonier pentru un nou -nascut: paralizie infantila;
- Conflict legat de mersul sau de copiii care trebuiesc protejati: gambe (dreapta sau stanga, in functie de caz).
- In etapa de simpaticotonie si in functie de intensitatea conflictului, se va observa manifestarea unei paralizii cu diminuarea progresiva a inervatiei musculaturii. La solutionarea conflictului functia motrice pare sa diminueze in mod provizoriu (ceea ce provoaca la bolnav teama ce risca sa activeze conflictul); vom avea contractii bruste incontroabile, apoi inervatia musculara se va restabili, incetul cu incetul. Durata revenirii este adeseori proportionala cu durata si intensitatea conflictului.

Boala lui Parkinson

Este un conflict care este trait in alternanta cu faze active si de revenire. Tremuraturile sunt prezente pe durata etapei de vagotonie, dar bolnavului ii este teama de

acestea, ceea ce face ca el sa treaca din nou in faza activa. Aceasta sfarseste prin a provoca agravarea progresiva a simptomelor. Un sot foarte indragostit de sotia sa care afla ca aceasta are cancer la san si va trebui operata, ii va fi teama ca o va pierde, ca nu o va mai putea lua in brate. In ciuda reusitei operatiei, el continua sa se teama ca o va pierde, o teama care reactiveaza in mod continuu conflictul sau, asa incat bratele nu inceteza sa ii tremure.

Scleroza multipla.

Diagnosticul de scleroza multipla se stabileste pe baza faptului ca bolnavul prezinta tulburari de vedere, altele decat simptomele care au legatura cu motricitatea. Aceasta inseamna ca persoana a suferit in afara de conflictul legat de motricitate, un alt conflict de teama care a cauzat ulceratia retinei, cu diplopie (in etapa de revenire). O tanara este invitata in Africa de catre matusa ei, este fericita, dar teama de a lua avionul o retine. Asadar ea impune creierului sau doua dorinte contradictorii, si una din gambe sale este lovita de paralizie. Mai mult, teama ii provoaca si o ulceratie a retinei care se va rezolva prin diplopie , cand teama va fi depasita. Radiologii emit adesea un diagnostic de scleroza multipla pe baza prezentei zonelor de demielinizare, recunoscute de scannerul cerebral. Aceste zone , aceste ingrosari ale celulelor gliale, indica de fapt conflicte de devalorizare de sine ca urmare a paraliziei.

Blocajul vorbirii

Este vorba de acelasi mecanism: doua comenzi contradictorii trimise creierului nostru in domeniul vorbirii. Consecintele vor fi : dificultatea elocutiunii, balbaiala, neputinta de a vorbi in mod distinct, pana la mutenie completa, in functie de gravitatea conflictului care a fost trait.

Ticuri

Un tata interzice fiului sau sa se uite la televizor in timp ce mananca, si ii impune sa se intoarca cu spatele la televizor (pe cand tatal este asezat cu fata la acesta) . Baiatul ar vrea sa se uite la televizor, dar este retinut din cauza temei de a nu l se reprosa acest lucru,. In momentul in care el devine constient de aceasta problema, ticurile dispar. A doua posibilitate, conflictul va fi de genul "am pierdut fata de cineva" .

Torticolis

Indica un conflict de devalorizare a sinelui din punct de vedere intelectual ; a avea chef sa intorci capul pentru a privi pe cineva, dar de exemplu, a avea scrupule serioase din punct de vedere moral si a se simti contrariat de acest lucru: doua comenzi contradictorii catre creier , in domeniul mobilitatii gatului. A avea chef sa privesti si a nu putea sa o faci, a simti ca ar trebui sa te abtii sa pri-

vesti din motive morale, de timiditate, de rusine si asa mai departe.

ALERGIILE: CONFLICTUL MEMORIEI

Alergiile, ca si depresiile de care vom vorbi mai apoi, nu sunt cu siguranta patologii fara speranta, dar ele sunt atat de raspandite in zilele noastre ca am vrut sa le includem in aceasta a treia parte a cartii pentru a indica interpretarea pe care o da Medicina Noua. Pentru a nu da decat un exemplu, pe vremea parintilor nostri, primele raporturi amoroase aveau loc in hambare, pe camp, in ..capite de fan. Dar se intampla uneori o mica catastrofa: taranul care venea in momentul (ne)potrivit cu furca in maini si cainele care latra tare. Ce soc! Intr-o clipa si fara stirea celor interesati, iata ca creierul inregistreaza si memoreaza toate elementele care compun acest tablou: mirosul fanului, zgomotul trenului care trece, polenul dus de vant, etc. Din acel moment, de fiecare data cand va fi in prezenta unuia din aceste elemente, creierul va trage semnalul de alarma: "Atentie, iata un taran, cainele care latra!" Este o cadere momentana a conflictului care se va rezolva printr-o alergie.

Conform modelului acestui exemplu, putem afirma ca nu exista o alergie fara un conflict anterior. Un profesor care era preocupat de studiul alergiilor, a facut intr-o zi aceasta remarca oarecum simplista, dar corecta: "Daca suferim un soc emotional in momentul in care trece o vaca, vom avea mai apoi alergie la vaci, dar daca in momentul in care trece vaca noi mancam o portocala, vom deveni alergici la portocale."

Fara a fi constienti, oamenii, ca si animalele, inregistreaza circumstante concomitente socului. Daca acestea se vor prezenta din nou mai apoi, aceste circumstante vor produce ceea ce noi numim o "alergie".

Un baietel isi dorea atat de mult o pisica, incat parintii lui ii indeplinesc pana la urma dorinta. Copilul are grija de animal si devin in curand inseparabili. In vacanta, parintii il duc pe baietel la bunica, o doamna in varsta si ..obosita, care nici nu vrea sa auda de pisici. Asadar, despartit de aceasta, baietelul trece printr-un conflict de separare de tovarasa sa; pisica ii lipseste, conflictul este in etapa activa. Cu zece zile inainte de inceperea scolii, baietelul revine acasa, isi regaseste pisica si intra in etapa de revenire, ceea ce declanseaza o criza alergica. Daca a trait un soc emotional legat de contactul cu pisica, si de mangaierile care ii lipsesc, conflictul se va manifesta la nivelul pielii si reactia alergica de revenire se manifesta sub forma de eczema. Daca a trait o teama in ceea ce priveste animalul sau preferat (teama de exemplu ca va fugi cat el va fi absent), conflictul se exprima ca si o criza de sufocare prin manifestarea unui astm traheal. Daca insa traieste conflictul spunandu-si : "Mi s-a promis ca voi putea lua pisica cu mine si in ultimul moment am fost impiedicat, simt ca acest lucru s-ar putea produce din nou ." atunci creierul implica si nasul, sinusurile si revenirea provoaca o rinopatie.

Atunci parintii consulta un medic specialist in alergii care va decreta ca baietelul este alergic la parul de pisica. Mama sa inlatura animalul, provocand un al doilea soc de separare. Baietelul are note bune la scoala si continua sa isi ceara pisicuta . Mama lui cedeaza in final si animalul intra din nou in casa. Din nou revenirea dupa conflict se va manifesta printr-o alergie, iar copilul este din nou separat de pisicuta sa.

Toata viata va fi alergic la parul de pisica: un conflict legat de amintirea primei dati. O mama inceteaza sa isi alapteze copilul si incepe sa il hraneasca cu lapte de vaca. Copilul traieste in mod negativ separarea de sanul matern, nu mai are contact fizic cu mama sa, de fiecare data cand se afla in fata unui pahar de lapte, memoria sa regaseste conflictul de separare, retraind socul (conflictul care recidiveaza). Va trai niste manifestari cutanate pentru a le repara. Simplul fapt de a lua cunostinta de acest mecanism si de a regasi momentul exact al conflictului, lucru care nu este intotdeauna usor, face ca alergia sa inceteze ipso facto. Curaj deci tuturor celor care sufera de aceste manifestari neplacute!

CARIILE

Exista copii care deja la zece ani au gura plina de plombe. Dentistul isi face treaba, obturand cariile la nivel de amalgam de toate felurile, deseori netolerate de organism, care creaza, cu timpul, probleme din cele mai diverse. Si totusi, caria face ca, daca conflictul este depasit, am fi in masura sa suportam durerea de autorevenire, dintele cariat ar redeveni sanatos in scurt timp. Este important sa se inteleaga socul emotional de plecare pentru a pastra o dentitie sanatoasa : medicina Noua este si (mai ales) o medicina preventiva. Ne vom preocupa aici de smaltul dintilor, partea exterioara a dintelui care il protejeaza de uzura masticatiei, precum si de dentina, partea care se gaseste sub smalt si care confera forma dintelui.

Saint Bernard si bassetul german

Exista numeroase rase de caini care se inteleg mai mult sau mai putin bine intre ele. Cand doi caini care se intalnesc simpatizeaza, ei emit anumite mormaituri si se adulmeaca reciproc agitandu-si coada; cand stau la panta si nu au intentia de a simpatiza, isi arata dintii. Dar Saint Bernard-ul si bassetul german nu se pot suferi. Daca se zaresc de la distanta, schimba trotuarul si se ignora unul pe celalalt. Basetul german ar cam vrea sa il muste, insa este atat de mic incat nici nu se pune problema si Saint Bernard-ul ar da orice sa il transforme, dintr-o inghititura . Dar este atat de mare incat daca ar ceda dorintei sale, si-ar pierde credibilitatea in fata celorlalti caini. Astfel, bassetul gandeste: "nu il pot musca pentru ca sunt prea mic, imi este imposibil sa fac asta", trairnd un conflict de devalorizare fizica care se termina cu o osteoliza (o gaura) in dentina. Saint Bernard-ul isi spune: "Nu trebuie sa il musc, nu am dreptul deoarece sunt mult mai puternic in comparatie cu el ", trairnd un conflict de devalorizare de sine cu caracter moral, care duce la aparitia unei carii, pe care noi, in ignoranta noastra o atribuim interventiei microbilor.

Cand merg la scoala, copiii se afla pe pozitia bassetului german , iar profesorul este Saint Bernard-ul care mentine disciplina si spune lucruri plictisitoare. Copilul ar vrea sa o muste, insa este atat de mic ca nu poate face asta, asa incat conflictul activ provoaca carii. Daca ma devalorizez ca dintii mei nu sunt capabili "sa muste", creierul ordona aparitia unei carii in locul unde actiunea este franata. Cand parintii se afla intr-o situatie precum aceasta, le-ar fi suficient sa aplice o stratagema simpla pentru rezolvarea problemei: puneti-va copilul in fata unui mar care va reprezenta Saint Bernard-ul, pentru a – si infinge dintii in el! Stima basset-ului va creste simtitor. Folosirea simbolica a marului este extrem de eficienta! (Sa nu se supere medicii dentisti: oricum se pare ca nu duc lipsa de munca...)

PATOLOGIILE MENTALE SI DE DISPOZITIE

O profunda "lipsa de viata " care nimiceste o persoana si o face incapabila "sa auda si sa vrea", se ascunde de fapt in spatele acestor termeni vagi si aparent neinsemnati. Nu mai este vorba de manifestari fizice recunoscute la examenul clinic , ci de dezechilibre de comportament. In acest caz ca si in cele vazute pana aici , este vorba despre programe care au motivele lor de a exista: datorita acestora cei pe care noi ii numim "bolnavi mental" se afla intr-o stare temporara de izolare fata de restul lumii, ceea ce le permite sa –si "reia suflul" in vederea unei reveniri posibile la normal.

Conform lui Hamer, toate tulburarile mentale prezinta doua caracteristici commune :

- "constelatia asa –zis schizoida sau speciala", pe care o regasim de fiecare data cand o persoana sufera doua sau mai multe socuri emotionale care raman active in acelasi timp in cele doua emisfere ale creierului: ritmul fundamental al creierului se va fi modificat si bolnavul este scufundat intr-o realitate care nu-l apartine decat lui. In functie de localizare si culoarea socurilor emotionale ne aflam in prezenta unei depresii, unei megalomanii, paranoia, obsesie, schizofrenie, pana la formele de manie si de nebunie cele mai extreme.

- Aceasta actiune cerebrala aparte va salva viata bolnavului in cazul rezolvarii unuia din conflicte, deoarece in prezenta "constelatiei", nu vor exista edeme de revenire in creier.

- Asa zisul fond hormonal: pe durata diferitelor etape ale vietii (copilarie, adolescenta, varsta adulta, batranete), nivelul cantitativ de estrogen, progesteron si testosteron variaza si combina proportiile dupa exigentele biologice. Dar in cazul in care apar anumite situatii, indiferent si independent de varsta, un alt mecanism de regularizare intra in joc si este numit de Hamer "fundal hormonal", un fel de ex aequo al hormonilor masculini si feminini care face ca persoana sa piarda din caracterul dominant corespunzator sexului sau, fie ca e vorba de agresivitate si sexualitate activa la barbat, fie de supunere si dorinta la femeie. Natura ne da un exemplu in acest sens cu... haita de lupi.

Lupul glumet

In societatea lupilor masculul dominant este cel care stabileste limitele teritoriului. El isi tine intotdeauna coada ridicata si este singurul care se ocupa de femele. Ceilalti masculi din grup traiesc in stare de "fundal hormonal", pentru a le diminua fie agresivitatea, fie instinctul sexual. Acestia sunt lupi de "ordin secundar", au intotdeauna coada intre picioare, nu au dreptul sa se cupleze, si traiesc in permanenta senzatia de "pierdere a teritoriului". Printre ei se gaseste uneori un lup "glumet", care intra in "constelatie". Este acel "nebun", care are intotdeauna chef sa se joace.. pe scurt nu se poate conta pe el. Dar...in timpul unei lupte de vanatoare lupul dominator moare. Haita fara sef este ca un vapor fara comandant, dar nici unul dintre lupii de " nivel secundar " nu poate deveni sef, deoarece ar muri de infarct in fata teritoriului "regasit". Doar lupul mai glumet va fi in masura sa ghideze haita, cel putin momentan: constelatia sa schizofrena, impiedicand edemul cerebral de revenire, il va scapa de la moarte. In natura totul este in mod minunat orchestrat.

DEPRESIA

Se poate prezenta sub diferite forme care merg de la apatie pana la lipsa de chef de viata, pana in stadiul cel mai grav in care subiectul este prada unui sentiment de anihilare, ca si cum s-ar afla sub o hota de plumb; plange in continuu, este blocat de trecut, incapabil sa conceapa un proiect de viitor, : o stare care ii inlatura orice forta de a actiona. Nimic nu poate trezi aceste persoane, nimic nu le poate stimula sa "se miste", ele raman incapabile, nu au energie: sunt "in constelatie", (adica angajate intr-un conflict de pierdere a teritoriului, plus un alt conflict) si pe un fond "hormonal. " femeia constata ca hormonii feminini I se diminueaza, si devine mai virila, barbatul dimpotriva devine mai feminin. Iata de ce femeia care este la menopauza prezinta adesea fenomene de depresie: de fapt se produce o diminuare (care, in acest caz este si cantitativa) de estrogen si deci o marire a hormonilor masculini, in proportie. Daca, dimpotriva, hormonii feminini sunt cei care domina, va avea loc o depresie maniaca si isterica. Starea de inguncherie in care se gaseste subiectul ne pune in imposibilitatea de a viza imediat rezolvarea conflictului, dar va trebui sa I se vorbeasca foarte mult persoanei , ajutand-o in acelasi timp – dupa cum spune Hamer, cu vitamina E care stimuleaza producerea de hormoni. Daca acest lucru nu este de ajuns, I se va recomanda sa ia hormoni. Va trebui sa evite medicamentele anti-depresive, deoarece acestea tin bolnavul in starea de simpatotonie. Prezenta crescuta a cortizonului in sange pe durata perioadei active a conflictului, provoaca stress, pe cand cortizonul revine la normal dupa solutionarea acestuia. Atunci se vor instala oboseala si linistea. Femeia care intra la menopauza poate trai aceasta etapa ca si cum nu si-ar mai gasi locul "in interiorul cuibului", ca si cum si-ar "pierde valoarea", ca si femeie, in acelasi timp

in care functia procreatoare pentru care este programata (cu totii suntem programati pentru perpetuarea speciei). In acest moment ea se culpabilizeaza. Asa se face ca femeile intra deseori in depresie in aceasta etapa din viata lor, pentru a iesi din ea in momentul in care ginecologul le prescrie hormoni.

Ca si rezumat, depresia = "fundal hormonal" + "constelatie" in care unul din conflicte este, in orice caz, pierderea teritoriala: este amestecul exploziv care declanseaza toate presiile.

CAPITOLUL II

Dedicat viitoarelor mame

"De unde am venit, unde m-ai gasit?" intreaba nou-nascutul pe mama sa. Ea isi strange copilul in brate, si, plan-gand si razand in acelasi timp, ii raspunde:

"Comoara mea, erai ascuns in inima mea, erai dorinta inimii mele. Erai in papsulele copilariei mele. Cand modelam dimineata imaginea zeului meu, te modelam si remodelam de fapt pe tine. Tu erai pe altar impreuna cu divinitatea caminului nostru; adorand-o, te adoram de fapt pe tine. In toate sperantele mele, in toate iubirile, in toata viata mea, in cea a mamei mele, tu erai cel care traia. Spiritul nemuritor care protejeaza caminul nostru te leagana dintotdeauna. In copilarie, cand inima mea isi deschidea petalele, tu o cuprindeai ca un parfum invaluable. Prospetimea ta delicata imi invaluia corpul ca un reflex de roua care preceda rasaritul. Tu, copil al cerului, a carui sora geamana este insasi lumina primei dimineti, mi-ai fost adus de valurile vietii universale care te-a asezat in inima mea. Cand iti contemplan chipul, ma cunfund in mister: tu, cel care apartii tuturor, mi-ai fost daruit mie! Te strang tare la piept, de teama ca te-ai putea pierde. Prin ce minune oare comoara aceasta a lumii a fost incredintata bratelor mele fragile?" (Rabindranath Tagore)

Intelepciunea pisicilor

In curtea casei mai exista inca o baraca darapanata in care si-au stabilit domiciliul niste pisici ratacitoare. Un motan alb insotit de haremul sau, doua pisici foarte suse-puse si inca trei pisici splendide care intra in calduri atunci cand natura le-o cere. In perioada "iubirilor", un concert insuportabil rupe linistea nocturna: motanul gras incepe sa faca curte "doamnelor". Totul reintra in normal dupa o zi sau doua, insa pisicile nu mai pot fi vazute pe acoperisul baracii: s-au ascuns intr-un colt, unde isi pregatesc "cuibul", si au grija de sarcina lor. Nu pot fi vazute decat atunci cand li se da de mancare, atunci ele se apropie, pentru a se hrani, apoi dispar in ascunzatoarea lor. Lunile trec, si intr-o zi pisicile isi fac reaparitia, foarte mandre, urmate de trei sau patru pisiiasi ciufuliti si inca nesiguri pe picioarele lor: avem multe lucruri de invatat de la animale! Mama nu isi paraseste niciodata

micutii, pana in ziua cand acestia devin capabili sa se descurce singuri si cand unul dintre acestia se indeparteaza., acesta miauna cu toata puterea pentru a o chema in ajutor. Pisicuta -mama este barca de salvare, iar a se indeparta de ea inseamna a-si risca viata, un caine l-ar putea omora: este inscris in genele speciei! Perioada sarcinii este un moment foarte delicat si complex, o noua fiinta umana se formeaza in pantecul matern; nu are nevoie decat de calm, liniste, blandete si seninatate.

Toate socurile emotionale pe care parintii le vor trai de-a lungul celor noua luni vor putea avea repercursiuni asupra copilului, la acesta putandu-se adauga un conflict personal de crestere, putand ajunge pana la a se simti nedorit: atunci se poate produce avortul spontan, in a treia luna. In majoritatea spitalelor moderne, cand un bebelus vine pe lume, asistenta il ia imediat pentru a il spala, a-l imbraca si a-l pune intr-un leagan, ca si pe ceilalti. Noul nascut devine purpuriu si plange cu toata forta din plamani, dar nimeni nu este atent la acest lucru: el isi striga mama, singura care il poate impiedica "sa fie devorat de o fiara feroce", conform temei pe care o au toti bebelusii indepartati de mama lor. Cand ajunge acasa, bebelusul are leaganul sau intr-o cameruta si de fiecare data cand mama il culca stingand lumina, acesta incepe sa planga: fiind despartit de mama sa, o striga cu disperare, deoarece noaptea este inca si mai periculoasa decat ziua. Sa invatam asadar ceea ce ne invata pisicile. Femeile africane, care sunt mult mai aproape de natura decat noi, isi duc copii in spate indiferent unde merg si indiferent ce fac, iar micutul lor nu are nici o dificultate de a dormi. Micutii au nevoie de contact cu mama lor pana la varsta cand merg la cresa: pana atunci nu sunt inca capabili sa sedescurce singuri, iar daca sunt lasati singuri traiesc un conflict de separare; de unde si aparitia unor eczeme, inrosiri si pustule, care sunt frecvente in perioada copilariei.

Conflictul fierastraului circular este un caz tipic pe care Hamer il citeaza adeseori. In vechile case de la tara, taranii se foloseau adesea de un fierastrau circular pentru a taia lemnul. S-a intamplat ca o mama insarcinata trece prin zona exact in acel moment. Zgomotul pe care il face acesta pentru a taia lemnul este foarte puternic si viitorul nou-nascut il interpreteaza ca si cum ar fi urletul unui leu in savana. El sufera un soc de genul: "as vrea sa fug insa nu pot!" Multi dintre acesti copii se nasc cu o paralizie a picioarelor. Sa nu va fie niciodata teama! Nimic nu este perfect, totul poate fi perfectionat; nimic nu este static, totul este in miscare, fara de care nu ar putea exista viata. In stadiul actual al evolutiei noastre, legile Noii Medicin sunt ceea ce avem mai bun la dispozitie pentru a iesi din problemele noastre: ele nu provoaca nici suferinta, nici socuri emotionale, nici mutilari. Totusi, acestea nu sunt eficiente decat daca ne hotaram sa ne luam ca si sarcina pe noi insine, acceptand sa fim singurii artizani ai vindecarii noastre, fara a da altora aceast responsabilitate. Este mult mai simplu sa transmitem aceasta sarcina altora decat sa gasim curajul de a ne aventura pana in colturile cele mai obscure si uitate din viata noastra, deoarece calatoria este uneori dureroasa

si susceptibila a ne rezerva anumite surprize! Dar, asa cum este deseori cazul, recompensa care ni se acorda evolutiei noastre personale, va fi cu atat mai potrivita cu cat incercarea a fost mai grea. Pentru a ne servi de un exemplu banal dar eficient, este ca si cum de la parterul imobilului dumneavoastra v-ati muta la etajul al patrulea: panorama care va inconjoara va schimba dimensiunea. Asadar, curaj, nu va fie niciodata teama: teama este o usa deschisa care lasa sa intre orice; si.. mutare placuta !

Repetam deci faptul ca, cheia boltei vindecarii dumneavoastra este eliminarea socului emotional, conditie esentiala pentru ca creierul sa se poata intoarce in trecut si sa treaca de la tumultul marii cand este in larg la apele linistite din port – avand in vedere totusi ca imbarcatiunea sa nu ramana fara benzina pe parcursul calatoriei! Daca acest lucru se intampla fie ca toate terapiile sa fie binevenite, toate terapiile in masura sa va aduca fie si cel mai mic carburant in rezervorul gol: de la alopatie la acupunctura, la homeopatie, la magnetism, la “vrajitori” si la samani! In fine, nu trebuie sa uitam ca asa cum corpul nostru are nevoie de odihna nocturna, asa si sufletul nostru, dupa o viata intreaga de evolutie, va avea nevoie de ciclul sau de odihna; si el va hotara ziua si ora.

CAPITOLUL III - “Primum non nocere”

Medici, specialisti, chirurgi, biologi, savanti au petrecut multi ani din viata lor studiind carti, studiind corpul uman, pana in cele mai mici detalii, studiind toate tipurile de patologii, invatand un numar infinit de formule chimice. Acestea fiind spuse, ei au urmat directia pe care le-am indicat-o, ei au luat-o in serios o data pentru totdeauna si continua sa o urmeze toata viata lor. Trebuie sa fie foarte dificil pentru ei si daca este vorba doar de a arunca un ochi peste aceste pagini care suprapun un alt sens peste vechile certitudini. Dar in esenta, ce au de pierdut? Au, dimpotriva, doar de castigat. : sunt zilnic pe teren, ceea ce le permite sa verifice legile Noii Medicinae fiecare in bransa sa, moduland terapiile in consecinta, pentru cel mai mare beneficiu al bolilor. Ca intotdeauna lucrurile pot fi privite din doua puncte de vedere diferite: din nou vechea poveste a paharului de apa pe jumătate plin sau pe jumătate gol.

La sfarsitul calatoriei

Aceasta carte a vrut sa va sugereze ca lucrurile pot sa fie si altceva decat ceea ce par a fi : nu numai ca termenul de “boala” trebuie revazut in sens pozitiv, dar va trebui de asemenea sa se inceteze ca bolnavul sa fie considerat ca fiind un ansamblu de celule rupt de realitate, pentru a ajunge sa fie vazut ca fiind o persoana completa, alcatuita din suflet, emotii, corp si ganduri, care are o experienta traita, o educatie, o poveste a lui. Fiecare clipa din viata sa este determinata de interactiunea cu experientele sale trecute si fiecare face parte din acest TOT asupra caruia actioneaza si de care este influentat.

Sunt practic imposibil de inteles mecanismele si semnificatiile celei mai neinsemnate patologii, daca nu se tine cont de aceste detalii. Marele merit al doctorului Hammer este acela de a fi pus bazele unei medicine mai “umane “ a carei atitudini terapeutice se poate rezuma in cateva cuvinte, aceste cuvinte pe care intelepti din toate timpurile continua sa le repete: “Iubeste-ti aproapele (inclusiv pe tine insuti), respecta-l in intregime, respecta-i experienta de viata, felul sau de a fi, care este unic!

